p2 Repararea unei despărţiri

p3

p4

Citiţi în paginile 3-6 fotoreportajul "Cotidianul" despre vizita Majestăţii Sale Regele Mihai I de România împreună cu Familia Regală

p5

p6

p7 Altfel de drum al mătăsii

p8 Revenirea Regelui Mihai în România... un triumf

COTIDIANUL

29 APRILIE 1992

ŞTIRI • INFORMAŢII • ULTIMA ORĂ | Anul II / Numărul 82 (247) / Miercuri 29 aprilie 1992 • 8 pagini 10 lei

Majestatea Sa Regele Mihai I de România, pe scara avionului, luîndu-şi temporar la revedere

Cît de curînd posibil, împreună

"Chiar dacă a lipsit multă vreme din ea, un om nu poate fi oaspete în propria lui casă. Regina şi cu Mine sîntem aşa de mişcaţi de minunata primire pe care ne-aţi făcut-o, Nouă cît şi fiicei şi nepotului Nostru, în această vizită din păcate atît de scurtă. Vă mulţumesc tuturor din tot sufletul. Toate acestea nu s-ar fi putut înfăptui fără sprijinul Sfintei noastre Biserici. Ţin să mulţumesc atît poliţiei, cît şi serviciilor de pază pentru sprijinul lor atît de eficace şi eforturile depuse. Reafirm, de asemenea, jurămîntul făcut faţă de Dumnezeu şi poporului meu. «Voi sluji cauza binelui şi destinul cît voi trăi». Ceea ce vă spun acuma este numai un «La revedere» şi pe foarte curînd, cît de curînd posibil din nou împreună. Vă spun din nou La mulţi ani!, Cristos a înviat!".

M.S. Regele

Speranţa a renăscut şi pentru noi şi pentru Familia Regală

România '92 regat pentru 53 de ore

Obişnuiţii fenomenului străzii bucureştene - şi nu sînt puţini de la 22 decembrie 1989 încoace - afirmă că duminică pe bulevardele din centrul Capitalei "au fost mai mulţi oameni decît la Revoluţie".

Este discutabil dacă cei 500.000 de oameni s-au aflat pe bulevardele Magheru, Bălcescu, 1848, pe străzile laterale şi în Piaţa Universităţii din motive strict monarhiste, cert fiind, însă, faptul că toţi, fără excepţie, au dorit să-l vadă pe M. S. Regele Mihai. Nicăieri în Est, foştii monarhi nu au fost primiţi cu atîta interes pur personal, fapt ce poate conta, în ultimă instanţă, chiar mai mult decît o ideologie monarhistă cristalizată. Printre ultimele care-şi primeşte reprezentantul Regalităţii, înlăturată de Armata Roşie şi dictatura comunistă, România a făcut sîmbătă, duminică şi luni, în cele circa 50 de ore cît a durat vizita particulară a M. S. Regele Mihai, un gest radical, tot atît de categoric precum cel din decembrie 1989.

Vor repeta românii şi clasa politică românească gestul din primăvara anului 1866 ? "Le Figaro" şi "Journal de Génève" susţin, după cele întîmplate duminică la Bucureşti, că restaurarea monarhiei în România devine o posibilitate. Din punct de vedere sentimental, sîmbătă, duminică şi luni,pînă la prînz, România s-a aflat în rîndul monarhiilor europene, testul făcut la Putna, Bucureşti şi Curtea de Argeş, întrecînd orice aşteptări.

Statistici şi mici diversiuni

Corespondenţii AMPress au următoarele cifre privind participanţii la vizita particulară a M. S. Regelui Mihai în România, în zilele de Paşti, 1992: 6.000 la Putna, 500.000 la Bucureşti (cu această ocazie se afirmă că în cursul întregii zile de duminică, vizita regelui a determinat în Capitală ieşirea în stradă a circa 1 milion de persoane, estimare avansată şi de postul de televiziune CNN), aproape 30.000 la Curtea de Argeş (în mare majoritate ţărani). În Bucureşti, reporterii AMPress au putut constata o discretă, persistentă şi aparent inexplicabilă presiune a "mulţimii" spre axul străzii, apoi existenţa unor grupuri de opinie care avansau idei denigratoare în legătură cu plecarea regelui din ţară, în 1947, şi încercări de busculadă pe platoul de la hotelul "Continental", duminică seara.

AMPress

Retragerea unui mare politician

Horia Enăşel

O ştire senzaţională a făcut turul lumii, în zilele în care popoarele ortodoxe sărbătoreau Paştele: demisia vicecancelarului şi ministrului de externe german, Hans-Dietrich Genscher. Anunţată pentru mijlocul lunii mai, retragerea de pe scena politică mondială a unuia dintre marii săi actori va lăsa un gol ce va fi, fără îndoială, dificil de umplut. Cîteva date retrospective se impun, cu toate că sînt probabil cunoscute prin intermediul mediilor electronice. Ministru de externe din 1974, lider al Partidului liberal, artizan al unificării Germaniei (alături de partenerul său de coaliţie, creştin-democratul Helmut Kohl) şi arhitect principal al Europei de mîine, cel mai longeviv diplomat de vîrf al Occidentului lasă moştenire o ţară al cărei statut de superputere este acum unanim acceptat, prin punerea de acord a forţei economice cu anvergura politică. Şi, totodată, o ţară al cărei ataşament la democraţie este în afară de orice dubiu.

În context, este măgulitor pentru noi că ultimul gest politic de amploare, pe care Genscher l-a întreprins în ajunul retragerii sale, a fost semnarea Tratatului de prietenie şi parteneriat cu România, ultimul din seria celor încheiate cu ţările fostului bloc răsăritean. Să-şi fi considerat, cu această semnătură, misiunea creării unui nou sistem de relaţii germano-europene încheiată ? Pare posibil, iar încrederea dovedită în dezvoltarea democratică ulterioară a României, venind de la un politician de asemenea talie, este dătătoare de speranţă.

Presa germană abundă în comentarii consacrate neaşteptatei sale retrageri, precum şi efervescentei activităţi politice destinate umplerii golului rămas. Un leitmotiv se profilează distinct: "Respekt". Cel mai iubit şi popular politician german "n-a lăsat decît rareori ceva la voia întîmplării", iar retragerea se petrece la apogeul cariierei sale. Bineînţeles, la ordinea zilei sînt acum speculaţiile despre viitor. În postul de şef al diplomaţiei germane a fost numită Irmgard Schwaetzer, liberală, fost ministru al construcţiilor în guvernul federal. Dna Schwaetzer, în vîrstă de 50 de ani, a îndeplinit, timp de trei ani, funcţia de secretar de stat la Externe, unde "a învăţat meseria, dar nu stăpîneşte încă pe deplin arta", scrie ziarul "Rheinpfalz" din Ludwigshafen. Persoană "dedicată, inteligentă, simpatică şi nu fără idei" - după cum o descrie o publicaţie din Hameln - dna Schwaetzer apare, după majoritatea comentatorilor, ca fiind totuşi de categorie uşoară în comparaţie cu calibrul celui înlocuit.

Pentru postul de vicecancelar, cumulat de Genscher, lucrurile nu sînt încă suficient de clare, cele două partide din guvern avînd fiecare pretenţia să-l obţină. Un nume se vehiculează cu insistenţă, cel al preşedintelui creştin-democraţilor, Theo Waigel. Tratativele între partenerii de coaliţie vor lămuri în următoarele zile şi această problemă de succesorat, liberalii afirmînd şi ei că postul le revine de drept.

În decembrie '89 a început în România ceea ce mulţi au numit o revoluţie. S-a rostit atunci, în ajunul Crăciunului, Hristos a înviat - sau a reînviat - pe acest pămînt. A fost, într-adevăr, începutul unei renaşteri româneşti, pe care cei ce au preluat puterea s-au străduit - şi au reuşit în mare măsură - să o îngrădească, să o frîneze. La 22 decembrie '89 sute de mii de bucureşteni au ieşit în stradă. Era un semn de trezire. Alegerile din mai '90 şi o serie de evenimente ulterioare, de la mineriade pînă la adoptarea actualei Constituţii, au dovedit că poporul român nu şi-a regăsit încă drumul, că nu a reintrat încă în făgasul firesc al istoriei sale, din care fusese scos pentru 50 de ani. Iar destinul României Mari, destinul României moderne, a fost comun cu al monarhiei şi al dinastiei înscăunate odată cu Carol I. După 45 de ani de exil, actualul monarh al României, Regele Mihai I, a petrecut Sfintele Sărbători ale Paştilor în ţara Sa. Venirea lui a prilejuit cea mai mare manifestaţie din ultimii 50 de ani. Nu cred că toţi cei care au ieşit în stradă au înţeles ce adîncă semnificaţie are vizita Regelui. Cred însă că mulţi dintre cei care nu au înţeles, au simţit-o. Destinul tragic al Majestăţii Sale a fost şi al nostru, al românilor. De Înviere am asistat şi la o reînviere, a sentimentului monarhic, a sentimentului istoric. Ne-am regăsit, într-un fel, pe noi înşine, urîndu-i Regelui "Bun venit, Majestate", răspunzîndu-i Regelui "Adevărat a înviat!". Mulţi au avut - prin persoana Prinţului Nicolae - şi un răspuns la problema dinastică. Mai important decît toate, însă, în triumfala primire care i s-a făcut Regelui, a fost recunoaşterea simbolului pe care îl întrupează: al demnităţii naţionale, al speranţei de schimbare, al Istoriei României. Să ne ajute Dumnezeu să-l ajutăm pe Rege să revină pentru totdeauna în ţara Sa şi a noastră!

Şerban Madgearu

După întrevederile pe care MS Mihai I le-a avut acum trei săptămîni cu membrii Congresului american, nu este întîmplător, probabil, că premierul român, dl Theodor Stolojan, a primit vineri dimineaţa, pe viceamiralul W. Owons, comandantul Flotei a VI-a a Statelor Unite ale Americii şi al forţelor de luptă navale şi de sprijin ale NATO din sudul Europei, în vizită în portul Constanţa, împreună cu echipajul navei "Whidbey Island" şi că Televiziunea Română a prezentat semnificativ, în succesiune, venirea MS Regelui Mihai I şi sosirea navei americane la Constanţa.

Dovadă a riscului la care era expusă actuala putere criptocomunistă vom consemna un episod: Ion Iliescu a semnat, repede, vizele de intrare în ţară a Majestăţilor Lor, Mihai I şi Ana, şi le-a lăsat în secretariat spre a intra în circuitul normal - Ministerul de Externe - Berna; în interval de patru ore, cît a lipsit I. Iliescu, a venit un reprezentant al ME care a ridicat respectivele vize. La revenirea sa, Ion Iliescu a cerut înapoi vizele, deoarece se răzgîndise între timp. Liberul cugetător nu a fost ajutat de Dumnezeu; i s-a comunicat că vizele cu pricina sînt deja la Berna. Vizele au ajuns la MS Regele Mihai I în 48 de ore.

Aşa cum ne-a declarat dna Iolanda Strănescu (cerber din partea diasporei, n.r.), "programul vizitei a fost întocmit conform dorinţei Majestăţii Sale Regele. Cu toate acestea, unele persoane fizice şi juridice (chiar şi "România liberă") au încercat să se erijeze în iniţiatori şi coordonatori de protocoale regale" şi a adăugat că "a avut surpriza ca, la Ministerul de Externe, dnii Adrian Năstase şi g-ral Dănescu să-i spună că au venit deja la ei, cu programul privind vizita familiei regale, cinci persoane".

Condiţia care i s-a impus Majestăţii Sale, Regele Mihai I al României, a fost o vizită privată, care să nu favorizeze ceea ce oficialii numesc "interese de grup". De aceea, a refuzat invitaţia de a asista la un spectacol "omagial", chiar dacă era iniţiat de Alianţa Civică, via P. M. Băcanu.

Între alte momente mai puţin cunoscute ale vizitei, consemnăm:

- momentul urcării scărilor bisericii Sf. Gheorghe, cînd Majestatea Sa Regina Ana a fost împinsă violent, cît pe-aci să fie lovită de zid (a fost salvată de unul din membrii gărzii) şi a pierdut un inel cu perlă;

- dispariţia Stemei de Scaun a Regelui, în biserica Sf. Gheorghe, cît şi a celor două steme regale aplicate pe maşina (închiriată de la Intercontinal) cu care era condusă Majestatea Sa.

- Majestatea Sa Regele Mihai a demonstrat, pe lîngă putere spirituală, şi condiţie fizică (s-a urcat pe masa - tribună de la biserica Sf. Gheorghe, fără sprijinul vreunui binevoitor); tot atunci, lîngă Rege a urcat Nicolae, fiul Prinţesei Elena, care a primit un steag de la un politist;

- la "sugestia" celor din "organizare", Majestatea Sa Regele Mihai urma să ia masa la Patriarhia Română, unde probabil ar fi apărut I. Iliescu, dar a refuzat;

- la hotel "Continental", Regele Mihai s-a întreţinut cu personalităţi ale vieţii culturale, ştiinţifice şi politice din România; un caz aparte l-a constituit dl Radu Câmpeanu, care a fost invitat la întrevedere şi, ulterior, la întrebarea unei ziariste privind această vizită a răspuns: "Eu ştiu aşa - această vizită a fost făcută la iniţiativă bisericii şi că (!) ea nu trebuie să aibă un caracter politic. Deci, dacă nu avea nici un caracter politic, nu trebuia să se facă nici un fel de demagogie la biserică." (!?) ;

- pelerinajul la Cimitirul Eroilor, cît şi deplasarea în Piaţa Revoluţiei - cu toate insistenţele dlui P.M. Băcanu - nu au fost acceptate de organizatori, deoarece ar fi depăşit programul "trasat" pentru Rege înainte de sosirea în ţară;

- în seara zilei de 26 aprilie, Majestatea Sa Regele Mihai a hotărît modificarea traseului Bucureşti - Curtea de Argeş, pentru că "vrea să simtă mirosul satelor", astfel încît, după depunerea coroanelor, suita regală s-a îndreptat spre Curtea de Argeş prin comuna Chitila, apoi Titu, Găeşti, Piteşti; cu toată ora matinală, traseul era "împodobit" cu suflete curate de români, care - nemaiţinînd cont de ţinută - au ieşit în cămăşi de noapte şi au urat Majestăţilor Lor Regale "bun venit!", iar organele de poliţie, pe traseu, salutau (demnitatea nu are uniforme - n. red.); la Curtea de Argeş coloana a ajuns la 11,30;

- la aeroportul Otopeni, înainte de plecarea Majestăţilor Lor Regele Mihai şi Regina Ana, dl Constantin Brîncovenu, secretarul particular şi sfetnicul Majestăţii Sale Regele Mihai, a spus: "Atmosfera a fost fantastică!... În această situaţie trebuie să continuăm", iar dna Iolanda Strănescu ne-a declarat: "Majestatea sa va veni înapoi cît mai curînd";

Se spune că un grup suplimentar special, trimis de dl Măgureanu, a fost respins de către comandantul aeroportului, cu replica: "Vă mulţumim, sînt destui care să asigure paza..." (n. r.)

- Printesa Elena şi fiul său Nicolae au rămas la Bucureşti, la hotel "Continental". În dimineaţa zilei de marţi, 28 aprilie, ora 8,50 au plecat spre Otopeni, unde au ajuns la ora 9,20; aici au fost primiţi cu decenţă, chiar cu dragoste, de către reprezentanţii serviciului de protocol diplomatic al aeroportului; decolarea avionului cu destinaţia Londra a avut loc la ora 10,40. Alteta Sa Principesa Elena a spus: "De acum încolo încep adevăratele pregătiri".

La insistenţele reporterului, Alteta Sa ne-a împărtăşit impresiile acestei vizite regale. Principesa a fost extrem de impresionată de faptul că oamenii, poporul,, au ieşit în Duminica Paştelui să-şi arate iubirea faţă de familia regală. Care va fi următorul pas? Principesa a răspuns: " Noi am fost întotdeauna dedicaţi ţării şi poporului român şi ne-am preocupat de soarta lor. Cu ajutorul lui Dumnezeu sperăm s-o facem în continuare."

Prinţul Nicolae, plîngînd pe aeroportul Otopeni, la decolarea avionului Majestăţii Sale

În ceea ce-l priveşte pe fiul ei, prinţul Nicolae, aceasta ne-a declarat: "A fost foarte fericit să fie aici, el a tratat cu calm situaţia. În orice caz, i-a plăcut ţara foarte mult"

cronică informală de Ion Ciochină

IMPORTANT

Cu ocazia zilei internaţionale a muncii, 1 mai

COTIDIANUL va avea următoarele zile de apariţie:
• joi, 30 aprilie a.c.
• luni, 4 mai a.c.

Iulian Vlad, trei ani în plus

Ondine Gherguţ

Ieri, 28 aprilie a.c., la Curtea Supremă de Justiţie s-a dat sentinţa definitivă în dosarul inculpatului Iulian Vlad, fost şef al Departamentului Securităţii Statului. În numele legii, completul format din şapte judecători, al cărui preşedinte a fost dl Teofil Pop, a admis recursul declarat de Direcţia Procuraturilor Militare împotriva sentinţei nr. 5/22 iulie 1991 a Curţii Supreme de Justiţie - Secţia Militară (conform căreia inculpatul gral col. rez. Iulian Vlad fusese condamnat la 9 ani închisoare), a casat hotărîrea atacată (numai cu privire la încadrarea juridică a faptelor reţinute în sarcina inculpatului), a schimbat încadrarea juridică din infracţiunea de favorizare a genocid, în infracţiune de complicitate la omor deosebit de grav şi în complicitate la tentativă la omor deosebit de grav, conform cărora, prin aplicarea celei mai grele pedepse, inculpatul Iulian Vlad a fost condamnat la 12 ani închisoare, 6 ani interzicerea drepturilor şi degradare militară. Instanţa a menţinut celelalte dispoziţii ale sentinţei recurate, a respins recursul declarat de inculpat împotriva aceleiaşi hotărîri, a computat perioada arestării preventive (de la 31dec. '89 la 28 apr. '92) şi l-a obligat pe inculpat să plătească 5.000 lei cheltuieli judiciare către stat.

Avînd în vedere că inculpatul are peste 60 de ani, conform legislaţiei în vigoare, peste 8 luni poate fi pus în libertate!!!

OPINIA

Încoronarea României

Marin Bucur

Dumnezeu a făcut două minuni poporului român: de Crăciun 1989, cînd Revoluția a lichidat cel mai bestial regim comunist din Europa, și de Paște 1992, cînd Regele Mihai I a revenit în țară, după exilul de 45 de ani, impus de bolșevicii lui Stalin-Vișinski de la București. Un cunoscut lector francez care a asistat întîmplător la ceremonia sosirii la Putna a Regelui Mihai, îmi spunea că un asemenea entuziasm popular nu crede să mai fi avut loc în Europa de la eliberarea Parisului și intrarea Generalului de Gaulle în Paris, în 1944. Într-adevăr, revenirea Regelui nostru în țară a fost cea mai mare sărbătoare națională de la război încoace. Țara s-a regăsit în ființa ei. Avem Rege, avem țară. De duminică, 26 aprilie 1992, România a intrat în cursul ei istoric normal. Avem Rege, avem garanția suveranității. Poporul român, mințit de propaganda republicano-comunistă antiromânească, pe a cărei ignoranță s-a contat și acum de către oculta de la Cotroceni, a avut ziua luminată, ca în decembrie 1989, cînd Antichristul a fost zdrobit de pruncii cu icoane și cu flori în mîini. Același tineret care ne-a eliberat țara de comunismul tiranic în 1989, ne-a redat și demnitatea națională rămasă ostatecă în subsolurile Cotrocenilor și a palatului Victoria! Ce fericire mai mare decît de a vedea că tineretul țării îl simte pe Rege călăuză și garanție a independenței și viitorului țării! Ce fericire de a reveni, Rege cu fața brăzdată de drama țării sale, nemaiputîndu-și stăpîni emoțiile și plîngînd că se află pe pămîntul natal! Ce binecuvîntare dumnezeiască să-și regăsească în mulțimile care îl aclamau în delir, generațiile tinereții sale încercate! Țara a fost în sărbătoare, cum nu s-a mai văzut, poate, de la Încoronarea Regelui Ferdinand, în 1922, cînd se sărbătorea împlinirea visului nostru milenar. Poporul n-a mai fost nici cu suta, nici cu mia, ci cu întreaga suflare românească. Bucureștiul n-a mai avut Paște în familii, ci pe străzi și în piețe. Delirul de bucurie al unui popor care vedea în reîntoarcerea Regelui Mihai, reîntorcerea Demnității și Onoarei românești, - aceasta după ce oficialitatea fesenistă acceptase doar cu o zi înainte pîngărirea lăcașului voievodal, unde avea să se închine Suveranul, de către un impostor de "prinț" ce n-a găsit alt altar de "logodnă" din Grecia pînă în Franța decît Mănăstirea Curtea de Argeș (evenimentul s-a transmis, fără decență, la "Actualități"!) Dar să ștergem ușor această pată murdară și să revenim la poporul român în marea și cea mai măreață sărbătoare a lui de la război pînă astăzi. În ziua de Paște, poporul român a înviat din moartea oprimării comuniste, lepădînd frica, pasivitatea și ignoranța. Timp de trei zile pacea a domnit în țară, dispărînd injuriile și disputele inter-partide. Nu erau în sutele de mii numai țărăniști, liberali, social-democrați, ci o frățietate de aspirații și de neam. Regalitatea a potolit ura politică, făcîndu-mă să mă gîndesc la pacea socială pe care în Spania, numai Regele Juan Carlos a putut s-o asigure, punînd capăt războiului dintre republicani și țară. Singură, Monarhia poate da starea de siguranță națională tuturor cetățenilor, indiferent de opțiunea lor politică! Un delir național, o lume cum nu s-a mai văzut la Putna, cred, de la 1871, cînd a fost marea sărbătoare a comemorării lui Ștefan Cel Mare!

Invocarea de către Petre Roman a Constituției neocomuniste, cu sosuri socialiste importate de la Mitterrand și pe alte filiere "de bine" din Occident, este o ultimă dovadă a falimentului său politic, săpîndu-și groapa tot la Cotroceni, lîngă tovarășul care l-a făcut om "predestinat". Păcat, era ultima sa șansă de salvare și de credibilitate! Invenția unui referendum este o altă cursă bolșevică care, în lipsa Regelui și cu Iliescu la Cotroceni, categoric ar însemna o "victorie" a comuniștilor! Un referendum nu este previzibil decît după ce Regele Mihai I va reveni pe tron și după ani de domnie! Cum să ne pronunțăm asupra justeței unei ilegalități impusă de ocupația sovietică și, în primul rînd, să nu eradicăm această ilegalitate!

În Duminica Mare a Paștelui, poporul român a șters pata de sînge și de lacrimi care acoperă istoria națională de aproape 50 de ani. Regele a fost încoronat de popor, și Ștefan Cel Mare i-a repus sceptrul voievodal în mînă. La București, Brâncoveanu i-a dat binecuvîntarea, iar marea românească care a inundat Capitala a prelungit Învierea Domnului în praznicul național al Învierii României. De Duminică, 26 aprilie, istoria țării și-a reluat firul întrerupt la 30 decembrie 1947.

Revoluția din decembrie 1989 a retrăit Victoria ei supremă!

Încoronînd pe Rege, România și-a pus, ca Napoleon la Catedrala Nôtre-Dame, singură, coroana, pe fruntea ei atît de brăzdată de plînsete și de umilințe!

De Paște 1992, Țara a înviat. Regele Mihai I este simbolul acestei minuni!

Repararea unei despărțiri dintre Rege și Patrie

Vartan Arachelian

Foto: Florin Andreescu

Credința Ortodoxă și Regele, două repere ale existenței noastre istorice. (Putna 1992)

În prima zi de Paști, în Capitala tuturor românilor s-a produs, în sfîrșit, repararea unei despărțiri impusă abuziv, în 1947, dintre Rege și Patrie. Nu știm, nici acum în ceasurile fericite pe care le trăim, care este viitorul monarhiei în România, dar ceea ce putem reafirma cu o siguranță sporită e că adevărul triumfă cu atît mai repede cu cît opreliștile ce i se pun în cale sînt mai vitrege!

Cînd în urmă cu exact doi ani, domnul Radu Câmpeanu îi cerea Regelui să renunțe "momentan" să vină în țară, mulți observatori politici au crezut că liderul liberal gafează, făcînd, inconștient jocul "emanaților". Nu era defel așa! În demersul său, domnul Câmpeanu vroia să-l ademenească pe Rege în cîmpul jocului politic, pentru ca, scoborînd simbolul Regalității în vălmășagul patimilor politice să-i știrbească acesteia legitimitatea democratică și, implicit, monarhia va deveni pentru România o instituție anacronică. Era polița pe care el o plătea în felul său Regelui pentru refuzul acestuia de a acorda liderului liberal un statut privilegiat față de ceilalți fruntași politici. Regele Mihai I a refuzat căderea în politic a instituției monarhice pentru că Regele, pe lîngă harurile cu care a fost dăruit, e un produs al istoriei noastre, tot așa cum strămoșul său, Regele Carol I, a fost o necesitate a aceleiași istorii. În această ordine de idei, Regele Mihai I este continuatorul de fapt al Regelui Ferdinand, cel care a găsit în el tăria de a sacrifica legăturile sale de sînge în favoarea biruinței "instinctului național", biruință care a consacrat existența istorică a României Mari.

Îndreptarea moravurilor noastre politice, la care au ostenit prin înaltul lor exemplu de corectitudine și sacrificiu regii Carol I și Ferdinand, este pildă vie pentru Regele de azi și nu pentru cel ce, coborînd rangul regal la nivelul luptelor politice, a împovărat istoria noastră interbelică. Modul în care Regele Mihai I a suportat nu numai anii de exil impuși prin dictat, dar și cele 30 de luni de așteptare a revenirii în țară este exemplar, dovedind că omul e la înălțimea simbolului pe care-l reprezintă regalitatea în istoria noastră.

Așa se face că Mihai I și instituția voievodală sînt, deopotrivă, beneficiarele uriașului succes al acestei vizite repetat refuzate de către autoritățile feseniste. De-acum, fapt cert, timpul lucrează în beneficiul monarhiei. Doar el? Oricît de paradoxal ar părea la prima vedere, mai spornic decît aportul opoziției - inhibată și confuză - lucrează în favoarea monarhiei puterea, care este adversara furibundă a acesteia. Cînd, în urmă cu exact doi ani, realizam un tele-interviu, primul gest public de reparație morală pe care-l datorăm monarhiei, campania dezlănțuită de către FSN a fost atît de violentă, încît ea a trezit, instantaneu, ideea că singura salvare pentru România din deșertul comunist e monarhia. La început puțini au fost cei care au îmbrățișat această idee, uriașă e azi mulțimea celor care au conștiința acestui fapt. Succesul, s-o recunoaștem, aparține și "emanaților" care prin gogomănia argumentelor, pe care le-au invocat ca să-i refuze Regelui accesul în țară, ca și prin bazaconiile puse în circulație de către presa aliată lor, au revelat mulțimilor importanta regalității în cauționarea democrației în curs de instalare în România. După cum se vede, uneori dușmanii binelui sînt mai productivi decît binevoitorii... Intoxicată de lăcomia puterii "emanații" n-au înțeles că regalitatea, în concepția elevată a Regelui Mihai I, nu e componentă a caruselului electoral și neînțelegînd aceasta, s-au plasat încă de la început pe sensul invers al istoriei. Desigur, nu soarta "emanaților" ne interesează, ci soarta generală a țării, iar soarta ei a redevenit acum, după Paști, solidară cu soarta monarhiei. Fapt tulburător însă e că biserica națională a devenit locul acestei fuziuni, chiar dacă la starea ei ecumenică se atentează în continuare de către liber cugetători.

Păcătuim noi socotind astfel faptul că primii care s-au grăbit la Patriarhie să ia lumină din Lumină au fost chiar necredincioșii? Sîntem nedrepți în fața unui act de convertire creștină, fie el făcut și în al doisprezecelea ceas? Nu credem. Căință ar fi fost invitarea Regelui în incinta parlamentară - Parlament, care iată, își vede irosită strădania lui *pentru constituirea unei legislații* feseniste - invitația ar fi constituit de drept reparația de fapt a unității dintre Patrie și Rege și nu confiscarea, în scopuri politice, egoiste, a valorilor creștine de care "emanații" s-au lepădat de-atîta amar de vreme. Să dea Dumnezeu să fim noi cei care greșim, dar vizita din noaptea de Înviere la Patriarhie nu a fost drumul la Canossa, ci o încercare menită să întrețină confuzia; ea e un semn că puterea se retranșează în păturile cele mai dezinformate ale populației și că ea va uza de mijloace dintre cele mai puțin ortodoxe. Inclusiv de aportul "tovarășilor de drum". Aici și plasăm gestul, de ultimă oră, prin care domnul Radu Câmpeanu și-a călcat orgoliul său nemăsurat cerînd o audiență regală.

Referendumul pe care-l agită, referendum care, după uriașul succes al vizitei regale, va fi agreat de către putere, cu condiția ca el să se facă înainte ca majoritatea covîrșitoare a populației să se dezmeticească asupra rosturilor unei monarhii moderne, constituționale, trebuie privit acum cu prudență. Mai ales că timpul, iată, nu mai are răbdare cu impostorii. Regele trebuie să se facă cunoscut în toate straturile sociale și în toate provinciile române, dar acest fapt nu se poate realiza fără întoarcerea sa în țară. Oricît ar părea de neașteptat pentru tot ceea ce am afirmat în aceste rînduri, noi credem că ieșirea României din criza ei politică, criză care explică dezastrul său economic, e legată de soarta monarhiei. Nu știm chiar și azi, după această vizită, cum se va decide soarta monarhiei, dar ceea ce știm însă, și sărbătoarea Paștelui din acest an a revelat-o cu ajutorul bisericii naționale și celor ce trăiau în ceața fesenistă, e că doar adevărul ne face liberi...

Foto: Florin Andreescu

În prima zi de Paști, la Putna, M.S. Regele Mihai și Prințul Nicolae. Prezentul și viitorul nostru.

Mai nimic despre Rege

Gabriel Klimowicz

În ședința de ieri a Camerei Deputaților nu s-a înregistrat nici o luare de cuvînt de la tribuna parlamentară cu privire la venirea Regelui Mihai I în România și la felul în care a fost primit. Numai dl Petre Țurlea (independent, simpatizant al grupului FSN-22 decembrie) și-a pregătit un discurs la care, din motive pe care nu le cunoaștem, a renunțat ulterior, limitîndu-se la a distribui unora dintre jurniliștii prezenți declarația sa. În această declarație se spune că "multe lozinci scandate și multe discursuri rostite au avut un net caracter antirepublican, deci anticonstituțional..." și că "multi îl susțin pe dl Mihai de Hohenzollern pentru că speră că, odată cu aducerea monarhiei, s-ar produce o restaurare în toate planurile: moșierii își vor moșiile lor; fabricanții, fabricile lor; bancherii, băncile lor s.a.m.d.". Ne îndoim că cei circa 500.000 de oameni prezenți duminică la ora 13.00 în preajma bisericii Sf. Gheorghe din Capitală veniseră în speranța că-și vor obține moșiile, fabricile și băncile înapoi. Trebuie să amintim, însă, că dl Petre Țurlea este republican din Ploiești. Ieri, s-a discutat proiectul de Lege pentru alegerea Camerei Deputaților și senatorilor începînd de la art. 15, votîndu-se inclusiv art. 29. Cel mai important lucru care s-a întîmplat ieri în Camera Deputaților a fost faptul că deputații par să renunțe la sistemul de distribuire a mandatelor acceptat de Senat. În pauză, dl Dan Martian s-a întîlnit cu șefii grupurilor parlamentare. După pauză, președintele Camerei a spus că s-au adus critici serioase sistemului d'Hondt, acceptat de Senat, și că deputații ar trebui să ia în considerare acceptarea sistemului care a funcționat la 20 mai (sistemul de redistribuire a resturilor), adăugîndu-se un plafon de 2-4% din voturile exprimate (procentajul exact va fi stabilit ulterior) sub care partidele să nu aibă dreptul de a fi reprezentate în Parlament.

Declarație

Comitetul de conducere al Asociației Foștilor Deținuți Politici din România întrunit în ziua de 23.04.1992, luînd în discuție anumite probleme importante ale țării, constată și declară următoarele: Ireversibilitatea prăbușirii structurilor comuniste și totalitare reprezintă o sentință istorică definitivă a vremurilor noastre. Încercarea puterii criptocomuniste din România nu poate avea decît același curs. Poporul român se află la începutul redeșteptării sale naționale. Alegerile locale din marile orașe ale țării au dovedit-o!După decenii de teamă și dezbinare, după ce ani de-a rîndul oamenii au fost intoxicați cu doctrine străine, mințiți și manipulați, reunirea forțelor democratice din țara noastră în cadrul Convenției Democratice reprezintă un imperativ al timpului nostru, iar Cheia îmbracă înțelesuri de simbol. În acest context, denigrarea și lupta împotriva Convenției Democratice și, mai cu seamă, încercarea d-lui Radu Câmpeanu de a slăbi unitatea opoziției sînt, printre altele, o dovadă clară a colaborării cu anumite forțe ostile intereselor țării și ale democrației. După refuzul său de a se prezenta în calitate de fost deținut politic în fața Consiliului Director al AFDPR, ne vedem obligați să luăm atitudine și să condamnăm public acțiunea d-lui Radu Câmpeanu și a celor ce-l urmează. Ei nu pot reprezenta Partidul National Liberal al Brătienilor. Fată de cele arătate, demisiile din PNL - Câmpeanu și din grupul parlamentar, respectiv ale domnilor Emil Tocaci și Sabin Ivan, reprezintă un exemplu de răspundere pentru destinul țării și onorarea statutului de foști deținuți politici. AFDPR se declară solidară cu acești doi membri ai săi, actul lor constituind în același timp o semnificație și un îndemn.

AFDPR

Ne-am regăsit legitimitatea

Apostol Stan

Ceea ce a dovedit incontestabil vizita pascală a Regelui Mihai, după numeroșii ani de pribegie, a fost regăsirea legitimității instituției monarhice. Înlăturat de comuniști cu sprijinul ocupantului sovietic, Regele a dispărut treptat din conștiința publică, cu deosebire din amintirea generațiilor mai tinere, expuse dogmelor ideologice și victime ale unei educații incomplete.

Ca atare, un număr mare de oameni au pierdut orice legătură cu monarhia constituțională, sub pavăza căreia ne-am modernizat și ne-am creat forme democratice de guvernare.

Comuniștii au instituit republica, în realitate o despoție orientală care anula toate drepturile și libertățile democratice în favoarea unei ierarhii comuniste restrînse. România n-a putut experimenta modelul republican de guvernare, suportînd dictatura cea mai aspră din istoria ei contemporană. În acest climat, nu s-a format nici o conștiință politică democratică, nici instituții protegitoare pentru societatea civilă.

Revoluția din Decembrie '89 a adus din străfundurile istoriei noastre nu numai energia și voința de a aboli radical vechiul regim, ci și tendințe viguroase de reînnodare a trecutului în chiar punctul în care fusese rupt. A reapărut, astfel, ideea restaurării monarhiei constituționale. Puterea fesenistă, prin propulsarea în fruntea țării a unor oameni, concepții și mentalități de esență neocomunistă, s-a grăbit, însă, să opună curentului acesta legitimist "experiența" republicană. Pentru evitarea contagiunii maselor populare, îndoctrinate și ținute în ignoranță de vechiul regim, propagandiștii feseniști s-au grăbit să denigreze monarhia, cu scopul de a întări "convingerea" potrivit căreia instituția s-a prăbușit nu din cauza opunerii ei la totalitarism, ci pentru că ar fi devenit anacronică și ilegitimă! Ca urmare, Regele Mihai și instituția monarhică nu mai pot avea nici o legătură cu țara, cele două elemente putînd constitui cel mult obiecte de studii istorice.

În ciuda acestor pretinse certitudini, puterea neocomunistă a recurs tot timpul la mistificarea adevărului.

În faza de tranziție, a refuzat restaurarea Constituției din 1923, care ar fi adus automat repunerea în funcție a monarhiei, punînd totodată un zid între Regele Mihai și țară. În acest scop, s-a recurs la tot felul de pretexte tipic comuniste, inclusiv la expulzare.

Constituanta, în locul soluționării tranșante a formei de guvernare, fie prin restaurarea Constituției din 1923, fie printr-un referendum, a adoptat o atitudine deturnată, supunînd votului popular întreaga lege fundamentală elaborată. Substitutul acesta, adoptat în condițiile unei abțineri masive a electoratului și ale unor voturi contra, este socotit drept soluție definitivă pentru forma republicană de guvernare.

Dar toate aceste atitudini politicianiste, demne nu numai de epoca comunistă, ci și de cea bizantină, au provocat, în sînul societății românești, un puternic sentiment de frustrare. Pentru că, prin noile prevederi constituționale, în loc de a se întări forma republicană de guvernare, s-a creat o președinție cu valențe autoritare. Republicanismul, în ansamblu, a fost compromis și prin incapacitatea actualului președinte de a se comporta ca un arbitru deasupra partidelor politice. În consecință, dintr-o amintire istorică - cum o voia puterea fesenistă - monarhia constituțională a devenit o alternativă viabilă, chiar după adoptarea Constituției. Dovada categorică o reprezintă vizita pascală a Regelui Mihai, întîmpinat cu deosebire în București de sute de mii de oameni și văzut ca un salvator.

S-a demonstrat că Mihai I este pentru mulți români nu un "simplu cetățean" - cum îl socotesc actualii demnitari feseniști - ci Regele României. În raport cu valul de simpatie afirmat de sutele de mii de oameni de toate vîstele, Regele este nu numai o figură istorică, ci și o personalitate de mare ținută morală de care se leagă, acum, tot mai multe speranțe de asigurare a caracterului ireversibil al instituțiilor noastre democratice.

Vizita pascală a Regelui Mihai a năruit zidul interpus de comuniști și neocomuniști între țară și reprezentantul instituției monarhiei constituționale. Ea a verificat, totodată, măsura în care această instituție își poate regăsi o legitimitate în actuala societate românească atît de puternic zdruncinată în ultimele decenii de deformările ideologice și mentale.

Dacă marele capital de simpatie pentru instituția monarhică, înregistrat cu această ocazie, se va amplifica, exprimarea lui politică devine inevitabilă.

București, 27.04.92.

Foto: Florin Andreescu

După 45 de ani, la Mănăstirea Curtea de Argeș se roagă din nou Familia Regală.

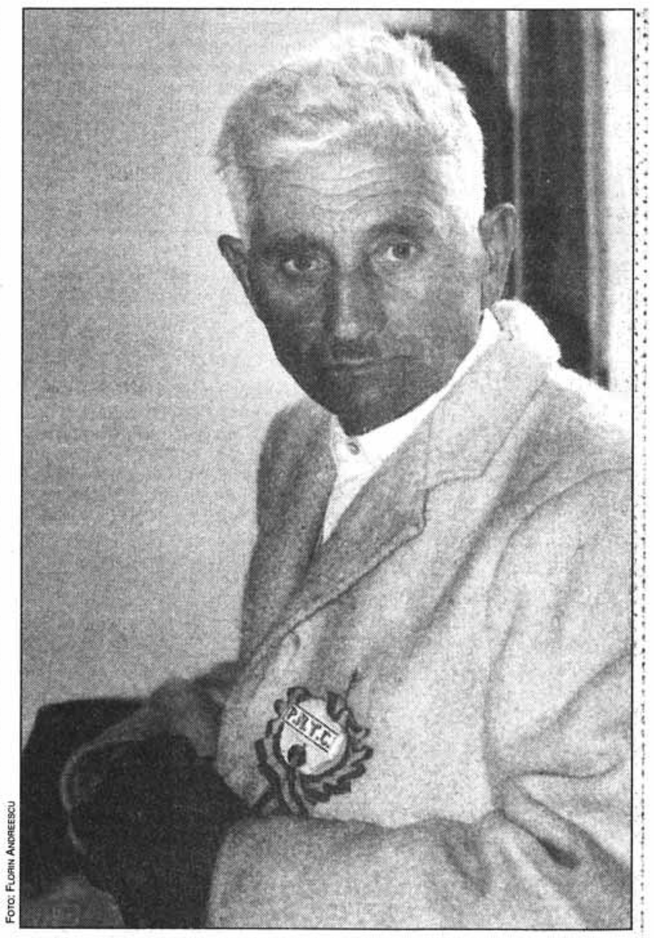

Foto: Florin Andreescu

Un țăran din Bihor, vechi membru al PNȚCD a venit la Putna să-și vadă Regele.

Sărbătoarea Sărbătorilor la Putna, cu Majestatea Sa

Prima fotografie a MS Regele Mihai I, în România, după exil

Fotoreportaj realizat de Mărgărita Geică, Mădălina Crețulescu, Codruț Pînzaru și Florin Andreescu

După aproape o jumătate de secol, românilor le-a fost dat să-și primească Regele.

La invitația Înalt Prea Sfinției Sale Pimen, arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților, Majestățile Lor, Mihai I al României și Regina Ana, au sosit în țară sîmbătă, 25 aprilie a.c., pentru a sărbători Sfintele Paști.

● La ora 11.20, avionul charter Challenger 16 (HB-IKW), al companiei elvețiene "AEROLEASING" a aterizat pe aeroportul Suceava. Majestățile Lor au fost întîmpinate de Principesa Elena și de Prințul Nicolae, de ÎPSS Arhiepiscopul Pimen și de viceprimarul Sucevei, dl Bogdan Bicsi (PNȚCD). Domnul Bicsi ne-a spus: "Cu toate că a fost o invitație a Bisericii, nu cred că vor apărea disensiuni cu autoritățile locale. Pe de altă parte, mergînd spre Putna, veți observa localitățile Bucovinei și oamenii lor gospodari, oameni ce nu acceptă să hotărască alții pentru ei și care și-au primit întotdeauna oaspeții cu multă bucurie. Sper că vizita M.S.Regele Mihai este un început". Printre cei prezenți s-a aflat și doamna Doina Cornea, căreia i-am solicitat o scurtă declarație: "Am făcut multe apeluri în speranța realizării acestei vizite. Primind un răspuns favorabil din partea Familiei Regale, am stăruit pe lîngă diferite foruri pentru organizarea acestui eveniment dar, din păcate, acestea nu au făcut nimic. De aceea, vreau să subliniez că Î.P.S.S Pimen a făcut un gest extraordinar și cred că Biserica este instituția cea mai potrivită pentru a lansa o astfel de invitație. Convingerea mea este că acest gest curajos pe care îl face Majestatea Sa Regele nu va rămîne fără consecințe în conștiința oamenilor".

La ieșirea din aeroport, Majestățile Lor au fost înconjurate de cei veniți să-și primească monarhii. Am remarcat un grup de 62 de timișoreni, "delegați ai tuturor partidelor din Convenția Democratică", după cum a afirmat dl Gheorghe Vaida, membru PNL. "Sîntem cea mai masivă delegație și am venit aici pentru că dorim ca Majestățile Lor să rămînă în țară".

● Suita regală a ajuns la Mănăstirea Putna în jurul orei 13.30, unde

Primii pași pe pămînt românesc, după 45 de ani

Majestățile Lor au participat la slujba de pomenire la mormîntul lui Ștefan cel Mare. Lăcașul și împrejurimile Mănăstirii s-au dovedit neîncăpătoare pentru cei sosiți să-și vadă Suveranul.

"Eu sînt de aici, din Putna, și aș dori să-i spun Majestății Sale că în 30 decembrie 1947 eram în cartierul Balta Albă din București, cartier muncitoresc. Cînd s-a aflat că a fost silit să părăsească țara, muncitorii au plîns. Acesta era adevăratul sentiment al poporului față de monarhie și Rege, nu ceea ce este astăzi, după 45 de ani în care am fost intoxicați cu minciuni. Ar fi bine ca Regele să rămînă în România, de instituția monarhică avem nevoie la ora actuală, pentru ca să dispară vrajba din popor. Și vreau să vă mai zic ceva - că nu știu dacă știți - în Putna este primar FSN-ist".- Nicolae Aga, 74 de ani.

"Sînt născut în Putna și îs nepot al lui Ștefan cel Mare, cum ne place nouă să spunem. În 1938 Regele a fost la Putna și țiu minte că a făcut un foc de tabără aici, în spatele Mănăstirii, cu străjerii. Bătrînii povestesc că a sădit niște pomi în grădina lui Vasile Aga"- Mihai Aga, 69 de ani.

"În 30 decembrie 1947, eram sergent, comandant de schimb în Garda Regală. Regimul comunist m-a făcut să fiu acum în cîrje. Am făcut 11 ani și două luni de pușcărie; fusesem condamnat la 25 de ani de muncă silnică. Am trecut prin închisorile din Suceava, Botoșani, Gherla, Jilava, Văcărești... În 1964 am fost eliberat. Am venit să-i adresez Regelui un ultim salut, pentru că s-ar putea să fie ultima dată cînd mi-e dat să-L văd; și așa boala mea e înaintată".- Gheorghe Motrescu, comuna Vioovul de Jos, 68 de ani.

"Eu sînt din Războieni. În anul 1938, pe 15 iunie, Regele Mihai a dat un comunicat la radio și a spus că tuturor copiilor născuți în seara respectivă, pînă la ora 24.00, le va fi naș. Regele a mai zis că are rugămintea ca băieților care se vor naște să li se dea la botez numele Mihai; ca dovadă, și eu port aceste nume din toată inima. Atunci, Regele Mihai, după anunțul făcut de comună cum că m-am născut, a trimes bani, valuri de stofă, încălțări și s-a făcut un botez ca-n povești, cum n-a fost niciodată acolo. La botez au participat toate notabilitățile satului, toți m-au ținut în brațe în onoarea și în cinstea Regelui. Cînd m-am mărit un pic, am început să-mi întreb părinții cine e nașul meu, pentru că știam că fiecare are un naș. Ei mi-au zis pe ascuns și să nu mai spun la alții că nașul meu e Regele Mihai. Nu mi-a venit să cred. Părinții mi-au murit, dar în mormînt au intrat îmbrăcați cu hainele dăruite de Regele Mihai la botezul meu. Pe mama am îngropat-o și cu cruciulița de aur primită. Ei mi-au cerut să-i bag în mormînt cu lucrurile aiestea, și așa am făcut. Vedeți, așa multă stimă și respect au avut față de Rege. Cînd am aflat rîndul trecut că Majestatea Sa vrea să vină în țară, am plecat la București. Acuma am ținut cu tot dinadinsul să vin aici, la Putna, să-mi văd Regele. Tare așa dori să-I sărut mîna ca la un naș. Îi doresc sănătate și bucurie și să vină să stea în România, să pună țara asta pe picioare. După cum în minciună am trăit 45 de ani, așa a fost și după revoluție. Părinții mi-au spus că, pe timpul Regelui Mihai, România era printre primele țări din Europa ca civilizație, ca nivel de trai. Și atunci, de ce n-ar fi să fie la fel și astăzi ? Că oamenii Îl iubesc și Îl stimează...".- Mihai Caia, Piatra Neamț.

"Am venit de la Tighina la Suceava și la mormîntul lui Ștefan cel Mare. Sînt din Basarabia și acolo e necaz mare. Am venit de joi aici. Nu știam că sosește Regele, Dumnezeu a binevoit așa, ca să participăm la ceremonia asta. Aș dori să-i ajute Dumnezeu Regelui să se întoarcă în țara reîntregită. Este Regele României, prigonit de comuniști. Eu, una, nu L-am mai apucat pe Rege domnind, dar știu despre dînsul, de la bunelu' meu. Și acum, cînd am aflat că o să vină aici, m-am tot gîndit cum o să-L recunosc. Cînd colo, L-am recunoscut pentru că, vechii lei, banii pe care îi mai am de la bunelu', erau cu chipul Lui. V-aș ruga, dacă nu vă e cu supărare, să nu-mi pomeniți numele, v-am zis că-i năcaz mare în Basarabia".- V.L., 44 de ani.

" Vreau să-L văd pe Regele Mihai. Anul meu de naștere este 1921 și tatăl meu îmi pomenea că Regele e născut în același an cu mine. El L-a iubit foarte mult și neam din neamul meu L-am iubit. În 1940, cînd ne-a fost luat Ardealul, m-am refugiat în România. Aveam 19 ani și mi-am zis că, decît să mor pentru țară străină, mai bine să mor pentru țara mea. Am făcut frontul de Răsărit, la înapoirea din război am fost în spitalul din Timișoara. Fusesem rănit. Și acolo L-am văzut pentru prima oară pe Regele nostru, Mihai I. Era în 1943. Majestatea Sa era cu suita - doamne din Consiliul de Patronaj, ofițeri superiori, era și Regina Mamă. Îmi amintesc ca azi că veneau de la pat la pat să ne întrebe ce ne doare, unde am fost răniți, de unde sîntem. A ajuns și la patul meu și i-am spus: «Majestate, eu sînt refugiat și n-am pe nimeni. Sînt din Ardealul de Nord». Mi-a dat 2000 de lei și ăștia erau bani frumoși pe atunci, cînd un pachet de țigări costa un leu. Eu toate astea nu pot să le uit și mai cred că tot poporul așteaptă venirea Regelui în România. Aici e locul Lui și nu trebuie un referendum, pentru că Regele a fost alungat cu pistolul la tîmplă. Nu a plecat de bunăvoie, ci bandiții aceia de comuniști L-au obligat să plece. Poporul român cere ca Regele să vie în patrie, că aici Îi e locul" - Dumitru Răileanu, Oradea, invalid de război, membru PNȚCD.

● În jurul orei 18.30, Majestatea Sa Regele Mihai I a avut o întrevedere cu ziariștii. Conferința a fost deschisă de ÎPSS Arhiepiscopul Pimen :"Bine ați venit la Putna lui Ștefan cel Mare. Ștefan cel Mare adună întreaga suflare românească, pe toți iubitorii de cultură, de adevăr, din toate timpurile. Pentru oamenii locului nu este o mirare prea mare că vine o delegație mai de departe sau mai de aproape. Sînt obișnuiți. Așa se știe: că Ștefan cel Mare, repet, adună pe toată lumea. Majestatea Sa a venit ca invitat al meu la Putna lui Ștefan cel Mare de Sfintele Paști și aș vrea să fac o precizare - care nu este o figură de stil - invitația, de fapt, aparține lui Ștefan cel Mare. Am trăit o bucată de vreme în afara țării, și în Statele Unite și în Europa, și mi se usca sufletul de dorul după țară. Am spus că și de mi s-ar da aurul de pe lume sau nu știu ce vrednicie, nu mă simt bine în afara țării. Așa am fost crescut: să vorbesc cu țăranii, cu credincioșii, să trăiesc în țara mea. De aceea, ținînd cont de această dorință firească a fiecărui român, am făcut invitația, luînd act că este o dorință arzătoare.Și iată-ne aici, în ajunul Praznicului Învierii Domnului, Praznicul care ne îndeamnă la dragoste, la iertare, la comuniune și ne simțim cu toții foarte bine la Putna, că așa este aici, lîngă Ștefan cel Mare. Am înțeles de la Majestatea Sa că nu dorește să țină o conferință de presă, ci să vorbească cu fiecare de la suflet la suflet, pentru că o cereți dumneavoastră și pentru că avem nevoie să ne întrebăm unii pe alții, să ne cunoaștem, să comunicăm sufletește. Se spune că marele chin din iad este acesta: oamenii stau spate în spate, se aud vorbind, dar nu se văd. Și nu există durere mai mare decît aceea de a nu putea comunica față către față, inimă către inimă. Acest mesaj , acest simbol, acest rost îl are vizita Majestății Sale: de a ne vorbi față către față, de la inimă la inimă de român și de creștin. De aceea, Majestatea Sa dorește să vorbească de la inimă la inimă, avînd în vedere că mîine este Sărbătoarea Sărbătorilor. Aici vorbim ca la mănăstire".

"Veniți de luați lumină"

Iată și declarația Majestății Sale, Regele Mihai I al României: "*Ce pot să vă spun pentru început? Este o ocazie foarte emoționantă pentru mine ca după 45 de ani să pot să pun din nou piciorul pe pămîntul țării mele. Vă mulțumesc la toți pentru primirea foarte călduroasă pe care ne-ați făcut-o. Și, în special, sînt foarte fericit să pot să vin din nou la Mănăstirea Putna a lui Ștefan cel Mare. Vă mulțumesc!*"

"Invitația aparține, de fapt, lui Ștefan cel Mare"

În timpul discuției cu ziariștii, Majestatea Sa a ținut să precizeze că vizita pe care o efectuează în România la invitația Arhiepiscopului Sucevei și Rădăuților are un caracter privat, fiind lipsită de orice scopuri sau implicații de natură politică. Întrebat dacă a întîmpinat dificultăți din partea autorităților române în ceea ce privește obținerea vizei, Majestatea Sa a declarat: *"Din contră, chiar am fost chemat la Ambasada din Berna unde mi s-a spus că avem vizele gata și să trimitem pașapoartele"*.

Întrebările ziarului "Cotidianul", la care Majestatea Sa a avut deosebita amabilitate să răspundă, au fost următoarele: "Care este părerea Majestății Voastre despre conflictul din Republica Moldova și cum credeți că ar putea fi soluționat?" și "Printre tineri, mai ales printre studenți, sînt foarte mulți simpatizanți ai monarhiei. Care considerați că este rolul tinerilor României de astăzi?"

Răspunsurile au fost: "*Este o problemă care trebuie soluționată neapărat. Trebuie negociat și este necesar să se ajungă la o bună înțelegere în această privință*" și "*Întotdeauna am considerat că tinerii sînt cei care pot să schimbe fața României și să-i dea strălucirea de odinioară*".

La conferința de presă au participat 96 de ziariști români și străini, precum și corespondenți ai posturilor de radio și televiziune din țară și de peste hotare.

● Slujba de Înviere a fost oficiată de ÎPSS Arhiepiscopul Pimen și de un sobor de preoți. Imediat după miezul nopții, Majestățile Lor au coborît în mijlocul credincioșilor, mulțumind încă o dată pentru primirea călduroasă. Majestatea Sa a spus "*Christos a Înviat!*" și mii de voci i-au răspuns "Adevărat a Înviat!".

Portrete în noaptea de Înviere

Vizita la Mănăstirea Putna a Suveranului României a făcut ca, nu de puține ori, să strălucească lacrimi în ochii celor veniți să sărbătorească Învierea Domnului.

● Duminică, 26 aprilie a.c., în jurul orei 10.00, Majestățile Lor au părăsit Suceava, îndreptîndu-se spre aeroportul Otopeni.

Lacrimi regești vărsate la Putna

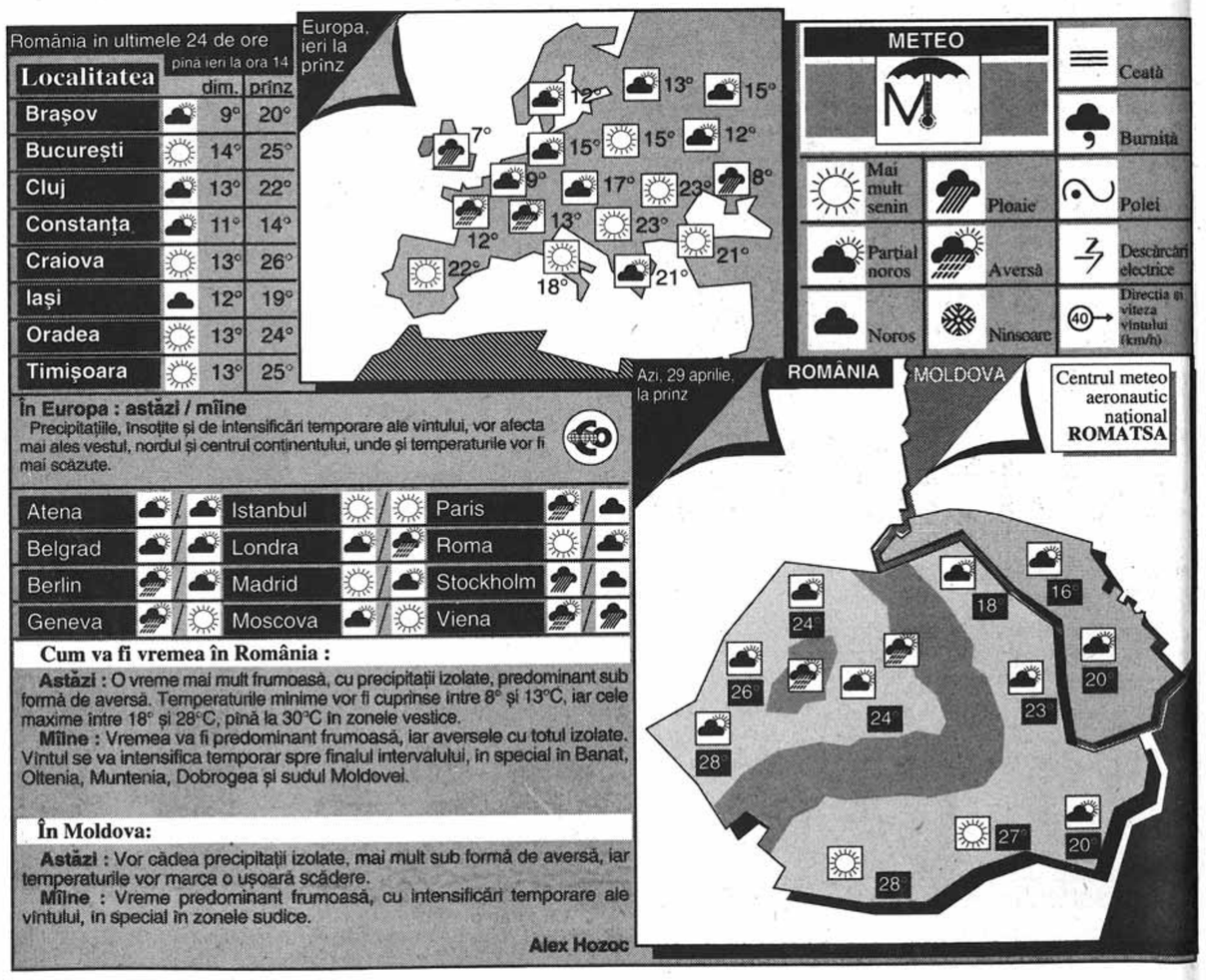

"Fără Mine nimic nu veți putea face" - Noul Testament

"Atîta l-a dus pe el mintea"

Rugat de un redactor AMPress să comenteze poziția din Parlament a senatorului Simeon Tatu, starețul mănăstirii Plumbuita, ÎPSS Pimen, arhiepiscop de Suceava și Rădăuți, a spus următoarele: "După canoane, el a greșit foarte mult judecînd un ierarh. Pe un ierarh îl poate judeca numai Sfîntul Sinod. Iar dacă privim lucrurile românește și creștinește - ținînd seama că Majestatea Sa a venit la Putna de Paști, senatorul Simeon Tatu a vorbit ca un om nesocotit. Mi-a fost coleg de călugărie, dar se vede că atîta l-a dus pe el mintea."

AMPress

Jurnal de presă

Restaurația monarhică legitimă

Liviu Ioan Stoiciu

Trăiască Regele!

Mass-media românească a fost prinsă "în general" iar pe picior greșit, subestimînd, lipsită de previziune, impactul public și reacția zdrobitoare a străzii la adevăratul eveniment politic al săptămînii ce a trecut, vizita Regelui Prigonit al României, Mihai I! Nu e decît un reproș colegial... Fiindcă a fost o adevărată explozie de euforie populară, o surpriză de neuitat, cu totul spontană la Putna, ca și la București (unde desfășurarea demonstranților a fost de domeniul fantasticului) sau la Curtea de Arges: simpatia pentru monarhie, regenerată din senin, odată cu Învierea Domnului din adîncurile sufletului românesc, cu drapelele cu stema vechii coroane, cu portretul Regelui Mihai I și cu scandarea "Regele și Patria!", de-ar fi să mă refer aici numai la ele, redefinind deodată noua dimensiune a caracterului nostru! Nesperat...

Fiindcă a fost extraordinar, o sărbătoare istorică: vom ieși oare acum din confuzia post-revoluționară avînd iluzia că monarhia va fi restaurată? Indiscutabil, Regele Mihai ar putea oricînd fi pe moment simbolul stabilității în România și al reconcilierii naționale... ●"Bine ați venit, Majestate!", a primit publicația "Cuget", în ediție specială, cu supratîtlu de o schioapă, pe Regele Mihai I: ea fiind singura, din păcate, care a îndrăznit să apară în număr festiv, conștientă de noua realitate, publicație ce a trecut din mînă în mînă în Capitala subjugată deodată de prezența familiei regale, alături de "România Viitoare"...

Aici, la București, îndeosebi, așadar, unde a fost ovaționat îndelung un Rege întors mai degrabă din basmele românilor, decît din exil: să dea Dumnezeu să învieze prin el monarhia alungată de comuniști și să fie reluat firul constituțional rupt la 30 decembrie 1947, prin revenirea la tronul României de astăzi a Suveranului Mihai I! ● Necrezînd nici o clipă în titlul dat pe prima pagină de M. Arhire în "Dimineața"/24 aprilie, ziar personal al "președintelui ales" I. Iliescu, asupra căruia nu degeaba voi insista: "Un personaj casat de istorie", la adresa Regelui Mihai, ați înțeles! Personaj întors din basmele românilor, cum spuneam? "În care susținătorii săi nu pot rata ocazia de a-și dovedi fidelitatea și iubirea față de cel în care văd «icoana» unor nostalgii și fantasme contrapuse prezentului, în măsură să izbăvească țara de necazuri și să asigure concordia națională, de care avem atîta nevoie"? Auziți, nostalgii și fantasme regaliste contrapuse prezentului... Mai departe făcîndu-i-se Regelui Mihai un adevărat rechizitoriu! Astfel, aflăm că ● "Gurile rele și spurcate spun chiar că monarhul are un anume grad (de interes) în ierarhia KGB-ului" - bine că nu în SRI! Sau că ● "Mihai I nu a convins că este omul providențial, pe care România să fi putut conta (în trecut) în momente de restriște", mai ales că "șansele ex-regelui Mihai I, de a resuscita (astăzi) o mișcare organică, de a redeveni o personalitate de prim plan în viața acestei țări, în care totalitarismul de toate culorile a lăsat răni adînci și nevindecate, de a da poporului român garanția unității și demnității naționale, sînt cel puțin îndoielnice"! Normal, neîndoielnică rămînînd doar "personalitatea de prim plan" a ex-tovarășului CC al PCR, I.Iliescu, în viața bietei noastre țări îngenuncheate de neocomuniști! ● Cu atît mai mult cu cît existența discretă a Regelui Mihai și "minima implicare în acțiunile anticomuniste ale exilului românesc nu i-au conferit statura care ar fi putut să-i permită, odată întors în țară, să devină un factor de echilibru, un garant al democrației în România și al păcii interne". Vă dați seama ce logică de curte are ziaristul neo-prezidențial, ieșit în scenă de după cortina de fier din Dealul Cotrocenilor să ne dea cu tifla... ● M. Arhire încheind triumfător, chipurile: "Mihai de Hohenzollern? În condițiile societății românești de azi el nu mai are vreun rol semnificativ de jucat. «Casarea» sa ca personalitate politică proeminentă a fost făcută de mult de justițiarul suprem care este Istoria, fie ea națională sau universală". Marele noroc pe capul României rămînînd, firește, în continuare, de 45 de ani încoace, parodia "republicii": populare, socialiste sau neocomuniste, o apă și un pămînt, uzurpatoare după 22 decembrie 1989 cînd, după atîta sînge curs pentru libertate, istoria ar fi trebuit să-și reintre în albia naturală...

Ce monarhie? I. Iliescu și republicanii lui să trăiască! Ei să trăiască, nu - după cum pune în titlu și nerușinata foaie a "securiștilor", "Europa" 72/92 - "Lighioanele promonarhiste"! Așa: lighioane care "știu una și bună: Iliescu este comunist sau neo sau cripto și trebuie să părăsească Palatul Cotroceni pentru ca să revină în țară fonful Mihai de Hohenzollern" (Cristian Ben). ● "Politica", murdar organ al Partidului România Mare din 25 aprilie speriind chiar tîrgul și ea cu titlul: "Ex-Regele Mihai va sosi să se închine la mormintele înaintașilor săi: Corneliu Zelea Codreanu, Ana Pauker și Andrei Vișinski", ce impietate, din care un semnatar bolnav, Bălcescu Z. Badiu, recunoaște ca un delator că "am participat la izgonirea de pe tronul României a lui Mihai" și că a avut suprema "satisfacție de a-l vedea pe arogantul Hohenzollern... PLÎNGÎND! După izgonirea de pe tron"! ● Iată cum își dau azi în petec, în public, vechii călăi: cum de-i va fi suportînd hîrtia...

Altfel, eu, unul, nu mai am nimic de spus: lecția de grație dată de poporul român, în al cărui instinct cred orbește, ieșit să-și întîmpine de Sfintele Paști Suveranul legitim, cu sutele de mii, entuziasmat cum nu am mai pomenit, a spulberat orice îndoială! "Regele nostru și-a cinstit întotdeauna Țara și Neamul", după cum scrie și "România Liberă" la 22 aprilie! Putînd fi deja siguri că abia prin Monarhul Mihai I noi "astăzi, încă nevindecați de anii grei ai negurei comuniste, obosiți de cinismul politic și repetatele minciuni ale «emanaților», (avem, în sfîrșit, să) ne regăsim, cu adevărat, ca români, speranța"...

COTIDIANUL

A fost cel mai frumos Paşte dat de Dumnezeu românilor

O ploaie de flori acoperă mașina regală, care traversează Piața Universității

Ne-ați adus odihna și pacea în această zi de sărbătoare!

București - Aeroportul Otopeni

Duminică, ora 10. Sîntem primii sosiți în întîmpinarea Majestății Sale. Ni se spune să lăsăm mașinile în parcarea mare. În căutare de îndrumări, aflăm peste 10 minute că ordinele s-au modificat. "Misiunea" va avea loc sus și ne putem duce cu mașinile chiar în mica parcare de lîngă salonul de primiri oficiale. Sîntem primiți cu deosebită politețe. Aflăm că avionul regal va sosi la ora 11.20. Apar colegi de la Sahia Film, Radio. În jur de ora 10.30 sosesc Altețele Lor, prințesa Elena și prințul Nicolae. Afară se apropie o coloană de cîteva sute de bucureșteni care se înșiruie în fața scării de la intrare. Ora 11. Sosesc în corpore ceilalți ziariști și personalitățile culturale care-l vor întîmpina pe Rege, precum și părintele Justin Marchiș cu o lumînare mare în mînă. Discret intră în partea rezervată presei patru bărbați tineri îmbrăcați cu scurte elegante bleumarin cu ecusoane pe care scrie cu litere aurii *Private Security Officer*, garda de corp. Singurele uniforme de pe aeroport. Ne simțim într-o țară civilizată. Fără căști, fără scuturi, fără costume de camuflaj. Ora 11.15. Avionul regal apare pe pistă. Se deschid ușile și sîntem lăsați toți pe pistă. Avionul se oprește. Sîntem la scara avionului. Apare Majestatea Sa. Se cîntă "Christos a înviat !" Se fac fotografii cu aparatele ținute sus, orbește. Ne îmbulzim toți să vedem chipul pe care n-am visat să-l vedem vreodată. Flori, lacrimi, senzație de incredibil. Regele este evident copleșit de emoție. La scara avionului, tradiționala pîine cu sare și ouăle roșii au fost înmînate familiei regale de către vice-primarul Bucureștiului, dl Crețu și preotul Justin Marchiș. Acesta, în calitate de amfitrion, și-a însoțit misia cu următoarea alocuțiune: "Dați-mi voie, Majestate, să vă spun că Biserica, printr-un reprezentant care v-a invitat este în întregime alături de Majestatea Voastră, respectînd în felul acesta legalitatea și bineînțeles regalitatea. Eu cred că această zi va rămîne însemnată pentru noi toți, cei din generația tînără și din cea mai vîrstnică, cei care au pătimit de-a lungul deceniilor ca și Majestatea Voastră. Ne-ați adus odihna și pacea în această zi de sărbătoare, care reprezintă nu numai Paștele, ci și venirea Majestății Voastre și, vă asigur, că e o liniște a Paștelui nu numai în cer ci și pe pămînt". Părintele Justin Marchiș le prezintă Majestăștii Sale Regele Mihai și Reginei Ana pe cele 75 de personalități ale vieții bucureștene (scriitori, profesori universitari, istorici, filozofi, artiști plastici, actori ai scenei românești): Ion Caramitru, Mircea Dinescu, Gabriel Liiceanu, Ștefan Augustin Doinaș (care în această zi a împlinit 70 de ani), Horia Bernea, Mihaela Oroveanu, Simina Mezincescu, Sorin Dumitrescu, Corneliu Cezar, Doina Dumitrescu, Mircea Ciobanu, Andrei Pippidi, Doina Uricariu, Octavian Rădulescu, Ion Gîtlan (tatăl primului martir al revoluției), Ion Lambru, Dinu Giurescu, Lucian Pintilie, Costea Hariton, Victor Rebengiuc, Alexandru Beldiman etc. După acest moment, în care majoritatea celor de față aveau ochii înlăcrimați, Majestatea Sa a fost asaltată de reperezentanții presei române și străine. "Cotidianul" a întrebat:

Rep.: Majestate, cum vedeți evenimentele din Basarabia?

MS Regele Mihai: *Ceea ce se petrece acolo este foarte, foarte grav. Deocamdată atît pot să vă spun.*

Rep.: De ce nu a fost inclusă și Timișoara în itinerariul acestei vizite?

MS Regele Mihai: *De data asta n-o să fie posibil. Timpul e prea scurt.*

Acest răspuns a fost completat de părintele Justin Marchiș: "ÎPS Nicolae al Banatului îl va vizita pe Rege în iulie, la Versoix pentru a-l invita la Timișoara. Și episcopul de Alba Iulia l-a invitat pe Majestatea Sa pentru luna octombrie la Alba Iulia". La ieșirea din sala de protocol a aeroportului, membrii familiei regale sînt întîmpinați cu flori, stegulețe și steme regale de bucureștenii care-și așteptau Regele. Se scandează "Regele Mihai", "Regele și Patria", "Majestate, te iubim", "Nu mai vrem 10 mai, fără Regele Mihai", "Bine ați venit acasă" etc. Demn de semnalat este faptul că printre persoanele care au fost prezente la aeroport s-a aflat și vice-primarul Chișinăului, dl Ilie Coșanu. Tot ca un element deosebit trebuie menționat că majoritatea personalului aeroportului s-a aflat pe pistă, aplaudînd oaspeții în momentul coborîrii din avion.

Începe goana la mașini. Se formează absolut spontan, aproape fără nici o ordine, coloana ce pornește spre oraș. Fără șiruri de motocicliști, fără sirene care să sperie populația. Doar două sau trei mașini de poliție pe care unii le depășesc din cînd în cînd. Primii bucureșteni veniți pe traseu apar pe șoseaua Kisseleff în dreptul Muzeului Satului. Au crengute de liliac în mînă. Ne apropiem de Arcul de Triumf, tot mai mulți oameni pe margine cu flori și stegulețe. În jurul monumentului e plin de lume. Nu mai putem înainta, lanțurile de sub arc au fost coborîte. Mașina în care se află M.S. Regele Mihai trece pe sub Arcul de Triumf înaintînd cu greu prin mulțimea care aplaudă și scandează "Regele și Patria!"

Ora 12.30. Convoiul a intrat în Piața Romană. Din acest moment înaintarea mașinilor devine dificilă datorită numărului mare de cetățeni care așteptau să-l vadă pe Regele Mihai. De la "Leonida" s-a circulat printr-un veritabil culoar uman. Se scandează în continuu "Regele Mihai". Zeci, sute, mii de mîini string mîna Regelui prin fereastra deschisă a mașinii. Balcoanele clădirilor sînt arhipline.

În jurul orei 12,50 se ajunge în Piața Universității. Înaintarea este aproape imposibilă. Mașinile din coloane circulă practic "fără motor" fiind împinse de către cei care asigură ordinea.

La ora 13,10 se ajunge pe bulevard în dreptul Bisericii "Sfîntul Gheorghe". Toate locurile care ar putea oferi o oarecare vizibilitate sînt ticsite. Mulți stau agățați de grilajurile și zăbrelele vitrinelor. Zona Piața Universității - Piața Unirii este o mare de oameni. Se scandează "Regele Mihai", "Majestate nu pleca, asta este țara Ta", "Numai monarhia salvează România", "Majestate noi te vrem la Palatul Cotroceni" etc. Pe mantinela din stația de tramvai, reporterul recunoaște un grup de hunedoreni, iar la 10 metri depărtare, o pancardă semnalează prezența unor timișoreni. Am numărat peste 500 de copii mici, cățărați pe umerii părinților, numai pe porțiunea Colțea - Cabana și numai în raza noastră de vizibilitate.

La 13,25, cu foarte mare greutate, printr-un cordon viu asigurat de oamenii de ordine de la "Private Security" familia regală reușește să intre în Biserică. Privind de sus de pe acoperișul unei dughene din fața magazinului București vedem o mare de oameni care vuiește de urale, de strigăte de bucurie, scandînd neîncetat numele suveranului nostru. Simțim un val uriaș de dragoste cu care românii au ieșit să-l întîmpine pe cel care le-a lipsit 45 de ani. Drumul parcurs de mașina regală de la magazinul Eva pînă la biserica Sf. Ghorghe a durat aproximativ o oră. Cei aflați la margine au știut că Majestatea Sa a ajuns în fața bisericii după intensitatea uralelor. În sfîrșit, l-au zărit pe Rege pe treptele bisericii. După ce Majestatea Sa a intrat în biserică, mulțimea a rămas mult timp pe loc continuînd să scandeze.

Sute de mii de bucureșteni au ieșit să-și întîmpine Regele

Din pridvorul Bisericii Sf. Gheorghe, Regele Mihai I s-a adresat poporului

Regele Mihai I împreună cu Regina Ana

Mormîntul domnitorului Constantin Brâncoveanu

"Făceți-mi loc cîteva secunde, să-l văd o clipită"

În exclusivitate pentru "Cotidianul" am obținut cîteva declarații de la personalități prezente la aeroport:

Părintele Justin Marchiș: "Este liniște peste țară, peste acest popor care a fost așa de dezbinat și această vizită aduce multă fericire și încredere oamenilor".

Dl Vicor Rebengiuc: "Nici eu nu mai credeam că Majestatea Sa va mai putea reveni în țară. Sînt fericit că am ajuns să trăiesc aceste clipe de profundă emoție. Am credința că în scurt timp voi deveni un prea plecat supus al Majestății Sale".

Dl Ion Caramitru (cu ochii înlăcrimați): "După 21 și 22 decembrie, este cea mai fericită zi pe care am trăit-o și pe care o trăiesc. Așa cum am mai spus-o, nu o dată, pentru România singura șansă de a reveni la o înălțare morală autentică este reîntoarcerea la monarhie. Cred că Regele Mihai este astăzi, în momentul în care România este pîndită de pericole din toate părțile, singurul om, singura șansă de a închega ceea ce este ființa noastră națională".

Dl Mihai Șora: "Nici în urmă cu 30 de ani și nici măcar acum 10 ani nu mai aveam speranțe că o să vină ziua aceasta. Sînt fericit că Majestatea Sa a putut să mai pună piciorul pe pămîntul țării sale. Părerea mea este că Regele Mihai ar fi garantul indiscutabil al rupturii radicale de trecutul comunist".

Dl Ilie Coșanu: "Mai mulți colegi de-ai dumitale m-au confundat cu colegul meu bucureștean. Pot să spun că, în asemenea momente emoționante nu mai are importanță unde îți desfășori activitatea. E totuna. Am venit aici cu cele mai alese sentimente românești".

Dl Constantin Tudose (comandantul aeroportului Otopeni): "Noi am luat măsuri ca activitatea să decurgă în modul cel mai frumos, mai corect, ca primirea pe aeroport să se desfășoare în condițiile cele mai civilizate. Au existat unele mici nesincronizări, dar sînt foarte mulțumit de atașamentul celor care au participat la această acțiune și sînt foarte mulțumit de felul cum și-au desfășurat activitatea colegii mei pentru primirea Regelui Mihai".

Căpitan, inginer Ion Demetrescu (veteran de război): "Sînt fericit. Aproape că nu pot să mai vorbesc (începe să plîngă). Nu credeam că voi mai apuca această zi, mai ales după prăpădul ce-a urmat instaurării republicii".

Banda reportofonului a înregistrat pe traseu:

"Nici Ceaușescu cînd ne scotea fortat din fabrici nu aduna atîta lume. Acum am venit de bună voie. Dacă era zi de lucru fugeam de la schimb". "Domnilor de la ziar, scrieți că Regele să rămînă în țară". "Hai să-l luăm pe sus și să-l ducem acasă la Cotroceni. Acolo este locul lui". "Făceți-mi loc numai cîteva secunde, să-l văd o clipită. Vă rog, am venit pe tampoane de la Craiova". Nici la Woodstock n-a fost atîta lume". "Fiesta de la Rio e nimic față de ce este aici". "Ce-o fi în pielea aluia de la Cotroceni acum? N-o să-i tihnească deloc Paștele ăsta". "Acum pot să mor fericit. L-am mai văzut după 45 de ani". "Am fost înainte fesenist. Ăștia au schimbat istoria mai rău decît comuniștii. Acum m-am deșteptat". "Să-i bată Dumnezeu pe ăia care-l înjură pe Rege în ziare". "Ce drăguț e ăla micu..." "Să vedem acum ce-o să mai spună Televiziunea, iar o să zică că au fost cîteva sute".

O manifestare de iubire la Biserica Sfîntu Gheorghe

"Regele și Patria" și "Vă iubim" scandează mulțimea adunată în fața hotelului Continental

Aici odihnesc osemintele Domnitorului Brâncoveanu

Ora 11.30 - Cu mare greutate, reușim să ne strecurăm în Biserica Sf. Gheorghe. Construirea acestui lăcaș de credință, cunoscut sub numele de Biserica Sfîntul Gheorghe-Nou, a început la 1669, sub domnitorul Antonie Voevod și s-a terminat la 1707, sub domnia lui Constantin Brâncoveanu(1688-1714). Constantin Brâncoveanu a continuat lucrările de construire a mănăstirii și, în al șaptelea an al domniei, a executat casele egumenești și un palat patriarhal. Construirea bisericii s-a terminat în anul 1707.

La 23 februarie 1719, doamna Marica a încuviințat, drept recunoștință, ca el să fie înmormîntat în ctitoria ei, în naosul Bisericii Sfîntul Gheorghe Nou din București. Osemintele lui Constantin Brâncoveanu au fost aduse în țară, în mare taină, de doamna Marica abia în 1720, în timpul domniei lui Nicolae Mavrocordat și înmormîntate în Biserica Sfîntul Gheorghe Nou.

Deasupra mormîntului, prin grija doamnei Marica, această Hecubă a românilor, cum a fost numită, s-a așezat o lespede de marmură albă, cu chenar floral, specific brâncovenesc, fără nici o inscripție. Spre capul cîmpului lespedei, mărginită de chenar, este săpată stema Țării Românești, în centrul căreia ușor se poate distinge vulturul cu cruce în cioc, un indiciu că acesta este mormîntul domnesc și că aici doarme somnul de veci Constantin Brâncoveanu. Mormîntul este flancat, în stînga, de mormîntul lui Ion Mavrocordat, iar în dreapta de mormîntul lui Grigore Brâncoveanu (30 aprilie 1832). Osemintele nu au putut fi aduse la Horezu, fiindcă în urma păcii de la Passarowitz, Oltenia se afla în stăpînirea austriacă.

Nu s-a scris nici numele voievodului pe piatra mortuară, de teama turcilor, care n-ar fi îngăduit acest drept unui condamnat la moarte pentru "hainie". În mod discret, evlavioasa doamnă, pentru cinstirea memoriei soțului ei, a suspendat de un suport, deasupra criptei, o candelă de argint cu o frumoasă lucrătură cizelată tot în stil brâncovenesc, cu inscripția în litere mărunte chirilice: "Această candelă, ce s-au dat la s(ve)ti Gheorghe cel Nou, luminează unde odihnescu oasele fericitului Domnu Io Constandin Brâncoveanu Basarab Voievod și iaste făcută de Doamna Mării Sale Mariia, carea și Măria sa nădăjduiește în Domnul iarăși aici să i se odihnească oasele. Iulie, în 12 zile, leat 7228 (= 1720)".

Textul inscripției candelei nu menționează și prezența rămășițelor pămîntești ale copiilor uciși odată cu tatăl lor. Este o indicație că osemintele lor, ca și ale lui Ianache Văcărescu, nu au putut fi aduse în țară.

Lumina candelei mormîntului a acoperit taina inscripției timp de două veacuri, fiind descoperită abia în iulie 1914. Cu prilejul comemorării a două sute de ani de la moartea de martiri a voievodului Constantin Brâncoveanu, la 15 august 1914, mitropolitul primat al României de atunci, Dr. Konon Arămescu Donici, a săvîrșit parastasul la mormîntul voievodului, pentru prima dată, în mod oficial.

La Biserica Sfîntu Gheorghe, Regele Mihai I și Prințul N lae răspund călduros ovațiilor mulțimii venite să-i vadă

Un arc de iubire peste vremuri

Ora 11.35 - Alături de noi, supraviețuitorii Gărzii Regale. Lor li se alătură foști colegi de școală ai Regelui Mihai. Se află printre cei sosiți și cei care au purtat pe umeri sicriul Reginei Maria.

Ora 11.45 - În fața Bisericii s-au strîns, deja, peste 200.000 de mii de oameni. Cuvintele sînt mult prea modeste, nu ajung pentru a descrie atmosfera existentă atît aici, unde toți cei prezenți erau stăpîniți de o puternică emoție, dar și cea de afară, care semăna cu un vulcan care erupe dragoste.

Ora 12.00 - Afară se cîntă imnul regal și se scandează cu entuziasm "Regele Mihai".

Ora 12.20 - Aplaudați de mulțime, în Biserica Sf. Gheorge intră membrii din conducerea PNȚCD: Corneliu Coposu, Ion Diaconescu, Valentin Gabrielescu, Șerban Ghica, Constantin Dudu Ionescu, Remus Opriș, Ștefan Mamulea. Redăm, în continuare, declarația dlui Corneliu Coposu: "Este un moment înălțător. E vorba de Regele care dorește de multă vreme să-și vadă țara natală. Este român. După cîteva încercări, a reușit să ajungă la București. Este un moment deosebit, care ar trebui să determine o solidaritate a întregului popor român în dragoste și iertare. Cred că vizita, s-a încercat în mod deliberat, să nu aibă un caracter politic. Particip în calitate de credincios la slujba Micii Învieri. Cred că nu va avea ce se suspecta ca avînd caracter destabilizator, această vizită, dimpotrivă, va fi un moment de solidaritate românesc".

Ora 12.30 - Cu pași mici, sprijinit de rudele apropiate, sosește, cu pieptul plin de decorații, generalul Anton, cel care a fost comandantul Jandarmeriei la 23 August 1944. Are aproape 100 de ani și este fericit că a apucat această zi în care își va întîlni suveranul, pe care l-a slujit cu atîta devotament.

Ora 12.40 - Domnul Ticu Dumitrescu intră în Biserică, însoțit de uralele mulțimii. Iată ce ne-a declarat domnia sa: "Ce-aș putea să spun în această zi de Paști, cînd, în sfîrșit, am impresia că primele semne de redeșteptare sînt prezente. Populația Bucureștiului este, cel puțin în număr de cîteva sute de mii de oameni, aici, cu noi, așteptîndu-și Regele. Este, de fapt, acel arc peste timp care pleacă din 30 decembrie 1947 și se regăsește astăzi".

Între orele 12.45 și 12.55 sosesc: părintele Constantin Andreescu (deputat PNL), Mihai Bălănescu(deputat PNL), Constantin Rădulescu (PNL), Gabriel Liiceanu(directorul Editurii Humanitas), Nicolae Băzoi(primarul sectorului 5), Flor Pomponiu(primarul sectorului 1), Nicolae Vrăbiescu (primarul sectorului 6), Constantin Tutunaru (primarul sectorului 3).

Ora 13.10 - Se alătură celor prezenți și domnul Otto Weber (președintele PER), împreună cu soția sa.

Ora 13.25 - Majestatea Sa Regele Mihai I și Regina Ana însoțiți de Principesa Elena și fiul său, Prințul Nicolae, intră în Biserică. În urma lor, porțile Bisericii sînt, practic, luate cu asalt de cei care ar fi dorit să asiste la slujbă alături de Rege. Cu greu, înconjurat de oamenii de ordine și asaltat de reprezentanții presei, Regele s-a recules la mormîntul lui Constantin Brîncoveanu și a depus un coș cu flori. Apoi, Majestatea Sa a asistat la slujba oficiată de parohul Bisericii Sfîntul Gheorghe-Nou, părintele Gheorghe Bogdan, de Prea-Sfîntitul Teofan Sinaitul însoțit de doi diaconi patriarhali, alături de preoții Constantin Galeriu, Nicolae Necula, Constantin Voicescu și fiul său, Teodor Crișmaru, Cornel Zăvoianu, Micail Tita, Stoica Ioan, Constantin Coman, Gheorghe Gheorghe, Stoica Ion. La oficierea slujbei au participat și doi preoți, la origine de peste Prut, respectiv părintele Emil Brumă și părintele Pantelimon Birău din Bucovina. S-a simțit lipsa unei stații de amplificare; oamenii de afară doreau să știe ce se întîmplă înăuntru, în Biserică. La sfîrșitul slujbei, invitații au strigat "Trăiască Regele" și "Trăiască România", apoi s-a intonat Imnul Regal. Ca de altfel în toate locurile pe unde a poposit, Regele Mihai a adresat și aici, celor prezenți în Biserică, cîteva cuvinte: *"Îmi vine greu să găsesc cuvintele pe care aș vrea să le spun, dar vă spun doar atît, din adîncul sufletului și al inimii mele: vă mulțumesc cît mai călduros pentru felul cum m-ați primit aici, după atîția ani de pribegie. Vă mulțumesc cu o emoție foarte adîncă și cu adîncă recunoștință".* Într-adevăr, Regele și-a stăpînit cu greu emoția. Tremurul glasului său este mărturia sentimentelor puternice ce-l încercau.

Ora 14.45 - Suita regală iese din Biserică. Regele Mihai adresează din nou cuvinte de mulțumire sutelor de mii de bucureșteni.

Ora 14.50 - Regele reintră în Biserică. Nu poate ieși. Mulțimea compactă scandează frenetic: "Majestate nu pleca, România-i țara Ta" și "Nu mai vrem 10 mai, fără Regele Mihai". Încearcă să plece prin spatele Altarului, unde mai exista încă o ieșire, dar și acolo s-au strîns numeroși oameni. După încercări succesive, într-un sfîrșit, Suita Regală părăsește Biserica Sfîntul Gheorghe. Este văzută în jurul orei 15.15 trecînd prin Piața Unirii. Pentru a-l putea vedea, unii oamenii alergau după mașina care-l transporta pe Rege.

La ieșirea Majestății Sale din biserică, cineva ne spunea: "Acesta este cel mai frumos dar făcut de Dumnezeu românilor, acum, de Sfintele Paști".

Lăcrimînd, Majestatea Sa răspunde ovațiilor după care, la ora 15.00 coloana de mașini pleacă prin Piața Unirii spre Hotelul Continental.

În balconul Continentalului, românii l-au auzit pe Regele Mihai I de România

Am ajuns aici, la București, de la Put, după 45 de ani de pribegie. Sînt atît de bucuros că această vizită, aici, a coins cu Sărbătorile Pascale.

Paștele înseamnă reînvierea Mîntuitorului nostru și sînt convins că aceasta va fi și reînvierea Țării Românești.

Sînt sigur și știu că România va reînv și va renaște. Am fost departe de voi mai bine de 45 de ani, dar nu v-am uitat niciodată și vă iubesc din toată inima. Cu toate că mîine trebuie să plec, aceasta nu înseamnă o despărțire, vom rămîne împreună, în orice caz, sufletește și pot să spun că este mai degrabă un "La revedere" și, cu voia Domnului, "Pe curînd din nou împreună". (Mulțimea strigă "Maiestate, noi te vrem la Palatul Cotroeni" !) Așa să ne ajute Dumnezeu ! La Mulți Ani ! Hristos a înviat ! (mulțimea răspunde "Adevărat a înviat"). Hristos a înviat ! ("Adevărat a înviat"). Hristos înviat ! ("Adevărat a înviat").

Duminică, 26 aprilie, orele 18.40 Hotel Continental

În balconul hotelului Continental, Prințul Nicolae flutură drapelul României

Drapelul cu stema regală flutură în balconul hotelului Continental

Popasul Majestății Sale Regele Mihai I al României făcut pentru închinăciune la mormîntul lui Ștefan cel Mare (domn al Moldovei între 1456 și 1504) în noaptea de Înviere și la mormîntul lui Constantin Brâncoveanu (domn al Țării Românești de la 1688 la 1714) în prima zi de Paști face posibilă canonizarea celor doi voievozi români, cu respectarea tradiției, a afirmat un preot într-o discuție purtată cu un redactor ARPress. După datină, a precizat preotul, la mormîntul celui ce urmează să fie canonizat trebuie să se închine un monarh. Sfîntul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărît ca cei doi domnitori să fie trecuți în rîndul sfinților în cursul acestui an.

ARPress

Prima manifestație după Revoluție la care nu s-a strigat nici un "Jos"

"Nu mai vrem 10 Mai fără Regele Mihai"

În Piața Sf. Gheorghe, o mare de oameni așteaptă sosirea Regelui. Pe o rază de 200 de metri în jurul Bisericii Sf. Gheorghe, mulțimea este atît de compactă, încît apropierea de biserică este imposibilă. Orice loc liber este folosit: ferestrele clădirilor din împrejurimi sînt ocupate de oameni, mulți curioși s-au urcat în copaci, pe stîlpi, pe statuia lui Constantin Brîncoveanu, pe gheretele ITB, pe garduri și pe orice loc aflat la o cotă cît de cît mai ridicată. Un polițist din forțele de ordine declară:"Eu am ieșit, pentru păstrarea ordinii, la mai toate manifestațiile, din decembrie '89 și pînă acum, dar așa ceva nu am mai văzut. Cred că sînt jumătate de milion de la Romană și pînă la Piața Unirii." Pentru a-l vedea pe Rege, numeroși cetățeni au venit din provincie, foarte mulți fiind oameni în vîrstă. Iată ce spune d-na Ioana Cătănoiu din comuna Răcari, jud. Dîmbovița: "Am 87 de ani și am apucat să-l văd pe Rege încă de cînd era copil. Am trăit vremurile acelea minunate. După ce au venit comuniștii, mi-au luat tot ce aveam. Pe soțul meu, avocat, l-au băgat în închisoare, unde a și murit. Toți anii aceștia am trăit cu dorința și speranța de a-l vedea din nou pe Rege și iată că această clipă a venit. Nu știu, e greu să vă spun ce este, acum, în inima mea. Numai cine a trăit ce am trăit eu poate să înțeleagă. Uitați, văd mulți oameni în vîrstă aici. Vorbiți și cu ei și vedeți că vă vor spune la fel."

Ora 16.00 - Piața Palatului Regal

Se aud de departe acordurile Imnului Regal. Mulțimea adunată în fața tribunei instalată lîngă Palat și mai departe pe Calea Victoriei, pînă dincolo de Palatul Telefoanelor.

Timp de o oră toți așteaptă să vină Regele, în timp ce din difuzoare se aud imnurile de pe discul "Regele și Patria".

"Îl așteptăm cu cea mai mare bucurie.Vă puteți da seama după poporul ăsta care a venit aici.Părerea mea personală este că sîntem mulțumiți,fericiți că îl vedem din nou și sperăm să vină definitiv.A fost un om bun.Cei care nu-l vor, să-și vadă de treabă.Cei care îl vor, sînt mulți."

Organizarea unui referendum n-ar fi decît o formalitate. Priviți ce este aici!

Intr-o așteptare pioasă, populația Bucureștiului a invadat zona centrală a orașului.Participarea a întrecut orice închipuire.Pe întregul traseu al Majestății Sale populația și-a exprimat opțiunea și l-a ovaționat pe Rege.

"Este datoria noastră morală față de Regele nostru să-l întîmpinăm cum se cuvine"-spunea cineva din mulțime."Organizarea unui referendum n-ar mai fi decît o formalitate.Priviți ce e aici"-spunea altcineva.

Apare neinspirat la tribună Cristian Pațurcă pentru a întreține mulțimea cu cîntecele Golaniei.

Mulțimea, mai înțeleaptă, nu se lasă antrenată într-un miting politic. Lozinca "Regele în țară !" este lăsată neterminată. Uimitor cum sute de mii de oameni s-au înțeles să nu pomenească astăzi numele celor care le-ar întina bucuria. Este cea mai mare manifestație post-revoluționară și prima la care nu s-a strigat nici un "Jos". Pentru toți cei adunați în inima Bucureștiului este o mare sărbătoare în cinstea Regelui. Ceilalți sînt trecuți sub tăcere, Puterea nu mai există. Paștele îi aparține Majestății Sale. Puțin după ora 17 se anunță de la tribună că Regele va apărea la ferestrele hotelului "Continental". Oamenii se îndreaptă civilizat într-acolo. Majestatea Sa apare în jurul orei 17.30 la ferestrele de pe colț ale etajului doi al hotelului. Se strigă "Bine ați venit !", "Majestate nu pleca, asta este țara Ta !"

La ora 18.40, Regele se adresează mulțimii din balconul de la etajul întîi.

Un pelerinaj la Rege

Printre "fericiții" care au reușit să vadă de aproape Familia Regală în hotelul "Continental", s-au numărat personalități de frunte ale elitei intelectuale românești; i-am putut zări pe Sorin și Doina Dumitrescu, Ana Blandiana și Romulus Rusan, Mariana Mihuț și Victor Rebengiuc, Dinu Giurescu, Gheorghe Ceaușescu, Ștefan Augustin Doinaș, Mircea Dinescu, Nae Prelipceanu, Tia Șerbănescu, P.M.Băcanu, Roxana Iordache, Paul Lăzărescu, Nicolae Herlea, Ticu Dumitrescu, Doina Uricariu, Stere Gulea, Iancu Fischer, Șerban Papacostea, N.Constantinescu, Ion Caramitru, Dan Cernovodeanu, Gabriel Liiceanu, Mihnea Moroianu, Mihai Șora, Ana Șincai, Lucian Pintilie, Petre Alexandrescu, Victor Ciocîltan, Stan Apostol, Andrei Pippidi, Ș. Rădules˚cu-Zonner, Marilena Rotaru, N.Ș.Tanașoca, Zoe Petre, Alexandru Beldiman, Costea Hariton, Ștefan Andreescu, Octavian Iliescu.

Mircea Dinescu, cu umorul caracteristic, calma mulțimea nerăbdătoare adunată în holul hotelului: "După ce o viață întreagă am făcut coadă la carne, o zi putem face coadă și pentru Rege". Și uitîndu-se după reprezentanți oficiali, "poate se face și gruparea FSN - 10 Mai". Presa, prezentă și ea, dar "pusă la colț" îi este recunoscătoare: președintele Uniunii Scriitorilor a insistat pe lîngă cerberii care-l păzeau pe Rege ca și ziariștii, să fie primiți.

●

"Sînt foarte fericit că Regele s-a întors în țară și pentru prima dată l-am văzut în țara mea, în țara lui. Este un mare român și vrea să servească poporul român și sînt convins că evenimentele vor dovedi acest lucru", a declarat presei deputatul PNȚCD, dl Ion Rațiu, după întîlnirea de duminică seara de la Hotelul Continental, cu Regele Mihai I.

●

"Majestatea Sa este Suveranul căruia nu i se pot aduce reproșuri și care, în concepția populară, este viitorul arbitru al situației confuze din România. Prezența sa în țara noastră, în țara Majestății Sale, este binevenită și va produce bucurie între toți cetățenii devotați intereselor viitoare ale patriei noastre", a declarat dl Corneliu Coposu, președintele PNȚCD, într-un interviu acordat lui Radu Călin Cristea - Europa Liberă.

Dragostea cu care poporul l-a întîmpinat pe Regele Mihai I a transformat vizita Majestății Sale într-un adevărat festival al încoronării

Reportaje realizate de: Sanda Aronescu, Doina Bâscă, Gabriela Dinescu Clementina Filip Maria-Luiza Niculicea, Roxana Stancu, Lucian Gheorghiu, Cristian Răuțu, Mihai Ștaub
Fotografii realizate de: Vlad Bulat, Costin Doina, Cristian T. Ionescu, Cătălin Putineanu, Cristian Răuțu, Mihnea Vasiliu

Expulzarea Regelui a coincis cu instaurarea comunismului

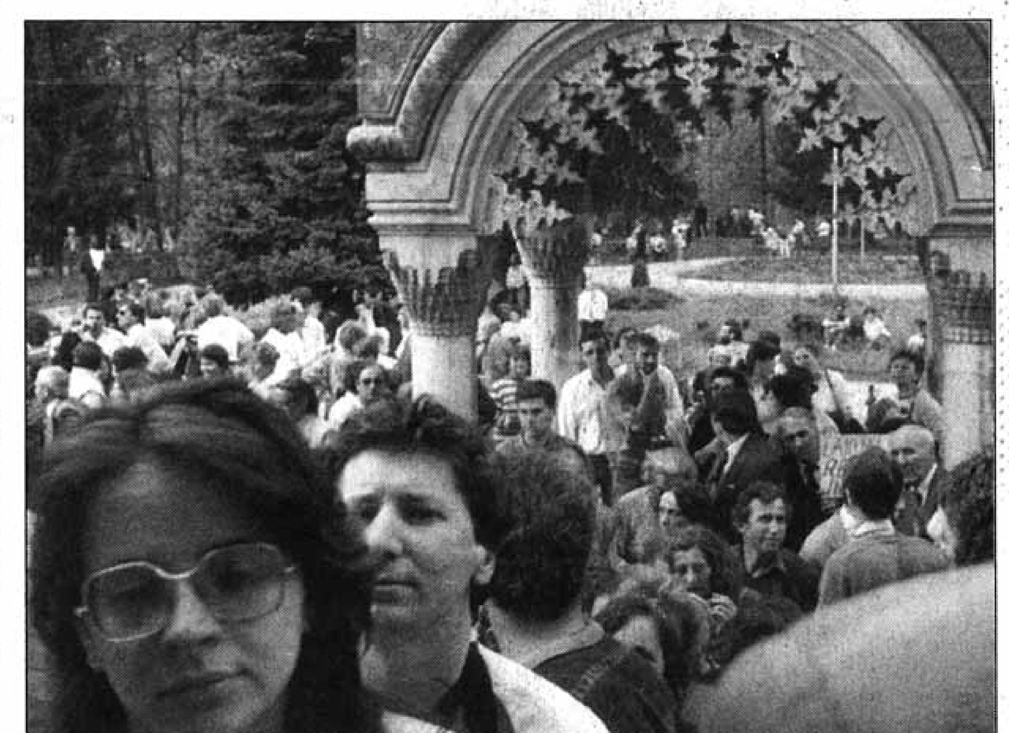

După plecarea Suveranilor, oamenii continuau pelerinajul la mormintele Regilor României

Luni, 27 aprilie. Drumul convoiului spre Curtea de Argeș începe, la ora 8.45, cu două opriri: Troița din Piața Universității și Piața Romană. Din dorința Majestății Sale de a merge pe vechiul drum, alaiul se îndreaptă spre Pitești prin Chitila. În sate, bătrîni, femei și copii i-au întîmpinat pe M.S. Regele și Regina; unii în haine de sărbătoare, alții îmbrăcați ca de lucru sau chiar în pijamale. La Curtea de Argeș, curtea mănăstirii era plină încă de la ora 10. Circa 30.000 de oameni își așteaptă Regele. Din Teiuș, județul Alba, 50 de oameni au venit cu autocarul; media de vîrstă - 40 de ani. Au plecat de la 5 dimineața: "Îl așteptăm pe Majestatea Sa să vină în țară, ca să fie mai bine". Emil Hurezeanu, de la Radio Europa Liberă, l-a însoțit pe Majestatea Sa din Elveția: "Ce s-a întîmplat în 1947 - expulzarea Regelui - a fost o încălcare flagrantă a democrației. A coincis cu venirea comunismului în România. Știți că Regele obișnuia să se adreseze românilor, prin intermediul postului nostru de radio, de Anul Nou. În interviul pe care l-am difuzat în mai 1989, Majestatea Sa își exprima speranța că ziua în care România își va schimba fața și M.S. se va putea întoarce este aproape." Scriitoarea Doina Uricariu, înainte de a intra în biserică: "Noi trebuie să știm că am avut o monarhie care a rezistat cel mai mult, pînă în 1947, cu rușii în coastă dar și în țară, cu prizonieri români, în număr de peste 100.000 luați de către ruși, după ce semnasem armistițiul. M-am uitat, ieri, la Majestatea Sa, cum i-a primit pe toți, timp de vreo patru ore; nu s-a așezat pe scaun. Această ținută, această verticalitate și această fundamentală legitimitate, pe care o are acest om, ne dă speranță. Oamenii puterii care există la noi nu privesc poporul român în ochi. Am fost foarte atentă la privirile Majestăților Lor. Îl priveau pe fiecare om în ochi. Să nu uităm că drumul a început la Putna, a continuat ieri la mormîntul lui Constantin Brîncoveanu și se termină astăzi la mormintele lui Carol I și Ferdinand. De altfel, la Putna s-a și spus - «Majestate v-a invitat Ștefan cel Mare»."

La ora 11.15, convoiul ajunge la poarta mănăstirii. Majestatea Sa, împreună cu M.S.Regina și Prințul Nicolae, coboară din mașină. Drumul pînă la biserica Meșterului Manole a însemnat o nouă manifestație de adorație față de familia regală.

"Vă iubesc pe toți" a declarat Regele Mihai I în fața mulțimii adunate la Mănăstirea Curtea de Argeș

Portretele votive ale Regelui Carol I și al Reginei Elisabeta în Biserica mănăstirii Curtea de Argeș

Majestate, nu pleca, România-i țara ta!

Irina Negrea și Mihai Ștaub

"Vă iubesc pe toți" au fost cuvintele cu care Majestatea Sa, Regele Mihai I s-a despărțit de zecile de mii de oameni, strînși în fața Bisericii Mănăstirii Curtea de Argeș, luni 27 aprilie a.c. În cea de-a treia zi a vizitei sale în România, Majestatea Sa împreună cu familia regală s-a recules la mormintele străbunilor: Regele Carol I și Regele Ferdinand. În pronaosul Bisericii, Regele Mihai I, Regina Ana, Principesa Elena și Prințul Nicolae au fost întîmpinați de un sobor de preoți în frunte cu Vicarul Patriarhal Nifon Ploieșteanu: "Hristos a înviat, Majestatea Voastră ! Sînt bucuros să vă spun «Bine ați venit!» din toată inima în numele Prea Fericitului Părinte Patriarh al României și în numele Prea Sfințitului Episcop Calinic al Argeșului" (un absent notoriu, de altfel). După ce a asistat la o scurtă slujbă pentru cea de-a doua Înviere, Majestatea Sa împreună cu familia regală au luat parte la un parastas în memoria Regilor României. "În acest sfînt lăcaș, al Curții de Argeș, odihnește Maria, Regina României Întregite, Principesă a Marii Britanii și a Irlandei, mama răniților și a tuturor celor necăjiți, născută la 29 octombrie 1875 și adormită întru' Domnul la Sinaia la 18 iulie 1938...

Au mai fost pomeniți, alături de Regina Maria, Regele Ferdinand, Regele Carol I, Regina Elisabeta, (ale căror morminte se află în pronaos), Regele Carol al II-lea și Regina Elena, Maica Alexandra (Domnița Ileana) și "sufletele tuturor domnilor țării plecați de la noi. Cu duhurile drepților să se așeze... Amin!"Pelerinajul regal la Curtea de Argeș s-a încheiat cu un scurt popas în Palatul Domnesc, unde la etajul întîi străbunica Regelui, Regina Elisabeta obișnuia să se retragă în tihnă pe timpul verii.

Patru volume de carte rară pentru Majestatea Sa

Biserica Episcopală (1512-1517), cunoscută sub denumirea de Mănăstirea Curtea de Argeș a fost ctitorită de Neagoe Basarab, pe locul unei biserici mai vechi zidită de Vlad Dracul. Nu este lipsit de semnificație faptul că după ce s-a închinat la mormîntul lui Ștefan cel Mare și Sfînt, Regele Mihai I a venit să se reculeagă în Biserica Domnească înălțată de Binecredinciosul Voievod Neagoe Basarab. Căci, așa cum se arată în lucrarea "Sfinți români și apărători ai legii strămoșești", editată de Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române, "Neagoe avea 22-23 de ani în 1504 cînd titanul de la Suceava a fost așezat în mormîntul de la Putna și neamul românesc întreg s-a cutremurat văzînd că a căzut stejarul ce străjuia spre toate zările... Marele Ștefan dăduse exemplul". Construită în întregime din piatră fățuită și profilată, Biserica Episcopală prezintă un plan triconic cu turlă pe naos; pronaosul, cumulînd și funcția de necropolă este supradimensionat în lărgime, sistemul de boltire avînd o tratare originală: o turlă centrală susținută de 12 stîlpi și două turle în colțurile vestice. Dar, iată descrierea mărețului monument de la Argeș, făcută de Gavriil Protul: "Și sparse Mitropoliia den Argeș den temelia ei și zidii în locul ei altă sfîntă biserică tot de piatră cioplită și netezită și săpată cu floriu. Și au prins toate pietrile, pe dinlăuntru den dos, una cu alta, cu scoabe de her cu mare meșteșug și au vărsat plumb de le-au întărit. Și au făcut prein mijlocul tinzii bisericii 12 stîlpi nalți, tot de piatră cioplită și învîrtiți foarte frumoși și minunați, carii închipuiesc 12 Apostoli". Pictura originară a Bisericii a fost realizată între anii 1517 și 1526 de către zugravul Dobromir. În secolul al XIX-lea, Biserica a fost restaurată de către arhitectul francez A. Lecomte du Nouy. În interiorul Bisericii, la dreapta și la stînga intrării, se află portretele votive ale lui Carol I și al Reginei Elisabeta, cei care la sfîrșitul secolului trecut au recládit acest sfînt lăcaș. Aici, își dorm somnul veșniciei Regii României: Carol I (1866-1914) și Ferdinand I (1914-1927), împreună cu soțiile lor: Reginele Elisabeta (Carmen Sylva) și Maria.

● La ora 13.40, convoiul se îndreaptă spre Otopeni. Aici, cu multe ore mai devreme se strînseseră aproximativ 2.000 de oameni: "Regele și Patria", "Monarhia salvează România", "Majestate nu pleca, România-i țara ta", se scandează permanent. În momentul, (ora 15.40) în care coloana de mașini, însoțită de două mașini de poliție, ajunge în fața intrării oficiale se intonează Imnul Regal al României: "Trăiască Regele/ În pace și onor,/ De țară iubitor/ Ș-apărător de țară!". La intrarea în salonul VIP, Majestățile Lor au fost întîmpinate de domnul Corneliu Gogonea, fost inspector al Fundațiilor Regale: "Majestate! Un fior creștin a străbătut sufletul poporului român, cum niciodată în istoria lui nu a fost așa de încercat și așa de profund pătruns de adevăr, de cinste, de dreptate, așa cum a fost acum, prin prezența familiei Majestății Voastre. Sîntem siguri, Majestate, că această iubire vă va purta pînă cînd Majestatea Voastră se va reîntoarce în țară unde veți fi primit pentru totdeauna. Familia regală a Majestății Voastre va rămîne pentru totdeauna în istoria poporului român, deoarece România a fost creată de străbunicul Vostru Regele Carol I, iar România Mare de bunicul Majestății Voastre, Regele Ferdinand. Iar fapta Majestății Voastre de la 23 august este și va rămîne în istoria tuturor popoarelor lumii. Așa să ne ajute Dumnezeu, ca mîndria de a vă avea în imediata noastră apropiere să rămînă pentru totdeauna în sufletul poporului român. Să ne trăiți, Majestate!".

Prezentă la aeroport, doamna Simina Mezincescu, secretar general al Asociației "România Viitoare", ne-a declarat: "Ziarul «Cotidianul» a fost printre publicațiile care au luptat pentru venirea Majestății Sale. Pentru că asta este singura salvare pentru țara noastră". Domnul Constantin Brîncoveanu, secretarul particular al M.S. Regele Mihai: "Vizita a fost, într-adevăr, superbă și Majestatea Sa a simțit cu adîncă emoție, ca și cum cei 45 de ani - de cînd a fost despărțit de poporul său - nu mai există și apreciază foarte mult toate eforturile depuse, mai ales de Poliție și de serviciile de pază care au avut atîta de făcut, și la Suceava, dar mai ales la București, ieri, și la Curtea de Argeș, astăzi. Totul a fost impecabil. Ne vom întoarce foarte curînd. Baza este aici".

De la domnul Sorin Stoicescu, șeful Securității Aeronautice a Aeroportului Otopeni, am aflat că măsurile luate au fost solicitate de domnul John J. Windham, care reprezintă compania britanică de securitate "Integrated Defence Limited".

Din declarația domnului general Nițu, șeful Inspectoratului Poliției Municipiului București, felicitat personal de Majestatea Sa, am reținut: "În această perioadă am asigurat protecția Regelui. Nu am avut probleme. În Capitală nu am avut nici un fel de eveniment. Lucrurile au decurs în mod firesc, dar eforturile oamenilor mei au fost deosebite."

La scara avionului, Majestatea Sa Regina Ana a făcut o mărturisire de suflet, în exclusivitate pentru cititorii "Cotidianului": "A fost o vizită extraordinară.

Ați putut vedea și vă puteți închipui ce a însemnat pentru mine. România este o țară minunată și o iubesc".

La ora 16.15, avionul începe să ruleze. La ora 16.20, avionul decolează, trece pe deasupra aeroportului. A.S.

Prințul Nicolae plînge.

În timpul slujbei de pomenire la mormintele strămoșilor săi

Prințul Nicolae închinîndu-se la Mănăstirea Curtea de Argeș

În curtea mănăstirii, Regele Mihai I este primit cu multă dragoste

"Întoarcerea regelui din povești al României"

Cotidianul francez "Le Figaro" remarca spontaneitatea manifestației de simpatie a poporului român față de familia regală. Venirea lui Mihai I de România ca simplu cetățean s-a transformat repede într-un simbol politic, aprecia în corespondența sa ziaristul de la "Le Figaro". Posibilitatea unei restaurări monarhice apare acum mai puțin improbabilă. De altfel, Regele Mihai nu a renunțat niciodată la ideea reînnodării firului constituțional, revenind pe tron. Succesul de public al vizitei, continuă cotidianul francez deschide ipoteza unei restaurări a monarhiei. De acum încolo, coaliția la putere - FSN și PNL - va trebui să țină seama de un nou concurent.

Cotidianul britanic "The Guardian" își intitulează articolul referitor la vizita Majestății Sale Mihai I în România: "Întoarcerea regelui din povești al României". După 45 de ani de la răsturnarea sa de către comuniști, Mihai I de România, acum de aproape 70 de ani, s-a aflat față în față cu un București care l-a ovaționat împreună cu nepotul său Nicolae. Mihai însuși era doar un băiețandru cînd s-a suit pe tron, la începutul celui de-al doilea război mondial. Subliniind rolul însemnat al Majestății Sale Regele Mihai I la sfîrșitul războiului, cotidianul britanic comentează: "răsplata pentru sine a fost exilul, atunci cînd noua hartă a Europei a lăsat România pe partea proastă a cortinei de fier". The Guardian analizează perspectivele unei restaurări monarhice considerînd că acestea au crescut în urma dovezilor de simpatie pentru monarh. Monarhia a fost pînă la sfîrșitul ultimei săptămîni doar o problemă laterală, continuă ziarul britanic, numeroși români considerînd că ea nu are nici o șansă. Acum, însă, adepții monarhiei speră să aibă cîștig de cauză, avînd în vedere și crescîndele dificultăți economice și politice cu care țara este confruntată.

Verticalitatea și fundamentala legitimitate pe care le are ...

Care ar fi cuvîntul de ordine al Majestății Voastre?

Majestatea Sa Regele Mihai I: Adevărul. Doar adevărul ne poate elibera. Din cauză că adevărul este adesea incomod, nu avem curajul să umblăm după el. Sigur, el este incomod, dar după ce ajungi să depășești starea de inconfort pe care o provoacă, întîlnindu-l și acceptîndu-l, abia după aceea începi să-i înțelegi binefacerile. Fără adevăr nu putem colabora. Spunem că fiecare avem adevărul nostru. Adevărul nu poate fi decît unul singur. Dacă mereu vom căuta să ne deosebim unii de ceilalți, dacă ne vom crampona numai de ceea ce socotim noi că ni se potrivește, atunci vom rămîne să semănăm mai departe cu starețа aceea bătrînă care a refuzat să primească un mare număr de lumînări albe, sub cuvînt că lumînările albe sînt ale catolicilor, ortodocșii folosind numai din cele galbene. Bătrîna starețа n-avea lumînări galbene, dar prefera să nu aibă deloc lumină în biserică decît să calce o prescripție, nedîndu-și seama că în toată povestea asta lumina contează, nu culoarea lumînărilor. Oamenii trebuie să spună adevărul. Să-l suporte - numai așa e posibil să se dezbare de bigotismul politic actual. Adevărul este ascuns popoarelor, tocmai pentru că se știe că adevărul îl face pe om liber. Numai minorilor și sclavilor li se ascunde acest bun, dar pînă și lor li se oferă ceva care să semene cu realitatea. Un popor mințit este tratat ca o ființă subdezvoltată mental, căreia degeaba îi spui adevărul despre lume și despre ea însăși.Un om hrănit cu adevăr se maturizează în mod normal, la timp, are opinii, și opiniile lui trebuie să le iei în seamă cu seriozitate.

Majestatea Sa Regele Mihai I

"Elvețienii au vrut să înregistreze în mod obligatoriu și un nume de familie. Dar eu am refuzat net ca în dreptul numelui meu să fie trecut de Hohenzollern. Eu sînt român, nu sînt german. Tratativele cu autoritățile au durat aproape zece luni pînă cînd am obținut de la Berna să fiu înscris cu numele Mihai de România. În timpul tratativelor acestora, a trebuit să înregistrez și mașina cu care venisem din Anglia, dar nu puteam s-o înregistrez pînă cînd nu se rezolva problema numelui. Iar serviciul automobilelor tot insista să adopt număr elvețian, firește, pentru a intra mai repede în rîndul plătitorilor de taxe. În fine. Am fost chemat de mai multe ori acolo, și șeful acelui serviciu, pentru că nu mai avea ce să-mi spună, s-a enervat și a început să strige: "Trebuie să aveți un al doilea nume, de-acum înainte nu mai sînteți nimic!" Omul era supărat. Ceva în lume depindea de hotărîrea lui și putea să-și exprime liber opinia."

"Convorbiri cu Mihai I al României" de Mircea Ciobanu
Editura Humanitas, București 1991

Mihai I nu și-a călcat jurămîntul de credință și iubire pentru țara sa

Carmen Dumitrescu

E tot ce a spus mai frumos, ieri și alaltăieri, MS Regele Mihai. Pe foarte curînd, e ceea ce speră românii care îl iubesc și care îi sînt credincioși.

Iată cîteva însemnări din fuga condeiului, dintr-o avalanșă de impresii și trăiri. Am fost tot timpul în suita ziariștilor, la București și Curtea de Argeș.

"Amicii Regelui Mihai" din Arad, prin președintele Arthur Chomnic și vicepreședintele Ioan Beteu, au fost prezenți, la Putna și București, sărind peste orele de somn și odihnă, trecînd dintr-un tren în altul, dintr-o mașină într-alta. "Bine ați venit acasă!" - enorma inscripție de la intrarea în Biserica Sf. Gheorghe din București, le-a aparținut.

Arhitecta Theodora Dinulescu a împărțit, ca un veritabil vînzător de ziare, ediția specială "România Viitoare". Din cuprinsul ei, românii au aflat adevărul privind averea personală a Regelui Mihai I și a Domeniilor Coroanei, date exacte despre monarhie, nu istoria falsificată a ultimilor 45 de ani.

Un polițist cască: "Al treilea Paște pe care îl pierd!" Dacă s-a referit la paza regală trebuie să-și calculeze, pentru viitor, multe asemenea "pierderi", atît de dorite de națiunea română.

Din Timișoara, de pe strada Vălenii de Munte nr. 10, a venit mesajul familiei veteranului de război, domnul N. Vulpie Vulcan: "Iubită Majestate, cu onoare vă raportez că cei trei fii ai mei și cei șapte nepoți Vă aparțin.

Dirijorul Goreaev Soroceanu, în întunecații ani ai detenției politice de la Gherla, a compus un imn pentru MS. În celula 11, unde a fost rupt de tot ce se petrecea în România, a crezut nestrămutat că va veni ziua Reînvierii naționale. O trăiește alături de întreg poporul, în 26 aprilie 1992.

Radu Glogojan, ofițer în Garda Regală, a fost coleg cu Regele Mihai la Mănăstirea Dealul. Domnul Glogojan păstrează, intactă, amintirea întîmplărilor din zilele de școală. Niciunul din cei care au fost colegi cu Majestatea Sa Regele n-au uitat modestia exemplară a celui care se pregătea să devină rege.

Un șir întreg de venerabile personalități îl întîmpină pe MS Regele în Biserica Sf. Gheorghe. Nu-mi scapă privirea înduioșată a Suveranului nostru, cînd vede decorațiile Casei Regale pe piepturile lui A. Lorentz, M. Băduleșcu, N. Sebastian, T. Gurău, R.Rășcanu, E.Gabrielescu, Di Cesare. C. Georgescu -cîțiva dintre supraviețuitorii interogatoriilor și lagărelor comuniste.

Puls neînșelător al statorniciei în iubire, manifestația de la București are dimensiunea umană a celei de la Revoluție. Autoturismul în care a fost familia regală a plutit, pur și simplu, pe valul de emoție și sinceritate. A fost, pur și simplu, magnific. Bucureștenii au venit direct de la Înviere și au căutat să ocupe un loc, oriunde, numai să-l vadă pe Rege. Copacii au fost cele mai disputate ... fotolii de orchestră.

Lt. col. Iacob Gheorghe, din Regimentul de Gardă 4 Roșiori, mă invită să stăm de vorbă cînd va fi mai multă liniște (nu iliesciană), să-mi arate documente prețioase, pe care le păstrează din anul 1938. Iacob Gheorghe a fost unul dintre ofițerii care au purtat sicriul Reginei Maria. Pentru atitudinea sa pro-regală a fost degradat de comuniști și din locotenent - colonel a ajuns soldat. Nu a regretat niciodată nimic. Ziua cea mare a sosit, Suveranul său este în România.

Sute de intelectuali izbutesc să treacă de paza severă, barieră absolut obligatorie, pentru a fi prezenți la întîlnirea de la ora 17.00, cu MS.

Pe aceeași Cale a Victoriei, drum regal, de la ora 8.00 s-a adunat mulțimea și a rămas acolo, neclintită, sub soarele arzător, mult după 18.30, cînd Regele Mihai a apărut în balcon și s-a adresat românilor. La fiecare cuvînt i s-a răspuns cu urale. Pe distanța dintre Palatul Telefoanelor și Palatul Regal a fost toată România.

Profesorul Ion Zamfirescu, la cei 85 de ani ai săi, a așteptat răbdător ca un școlar dintr-a-nțîia să-l poată vedea pe fostul său elev. Ion Zamfirescu a fost profesorul de filosofie al MS și unul dintre membrii comisiei de examinare la Bacalaureat. Regele a fost supus disciplinei fiilor din popor.

Nu știu cui aparține formula "astăzi a explodat cozonacul", dar am adoptat-o și o transcriu pentru esența ei.

Regina Ana este simplă și afectuoasă. Clementina Filip, foarte tînăra reporteră a "Cotidianului", tremură de emoție și tot timpul mă întreabă dacă să îndrăznească să se apropie de Alteța Sa. Bunica Clementinei a făcut parte din secretariatul Reginei Maria. Familia Filip a păstrat, în tainicele ei sertare, fotografii din tinerețea Regelui Mihai. Regina Ana îi mulțumește Clementinei pentru prețiosul dar.

Pe Calea Victoriei, bucureștenii și-au pierdut vocea, scandînd fără istovire: "Monarhia va salva România!"... Majestate nu pleca, România-i țara Ta!... Nu mai vrem 10 Mai fără Regele Mihai!... Victorie, Victorie!"

Regele Mihai declară: "În felul acesta nu am trăit nici o sărbătoare a Paștelui."

La Curtea de Argeș, pe străzile ei devenite cutii de sardele, este o revărsare de oameni și mașini. Din toate grădinile locului, au fost aduse lalele și narcise. Pe una din mașini, acoperită cu steagul Revoluției, clujenii au scris:"Să ne trăiți și să trăiți cu noi!"

După venirea la putere a comunismului românesc, foarte mulți ani, mormintele regilor Carol I, Elisabeta (Carmen Sylva), Ferdinand și Maria au fost ascunse cu un strat gros de tencuială. Picturile regilor au fost, în întregime, acoperite cu o hîrtie roșie, culoare de loc întîmplătoare, iar în biserica ridicată în anul 1517, unde odihnesc regii țării, se oficia slujba numai de patru ori într-un an. Istoria trebuia ascunsă prin toate mijloacele, de la tipărituri la biserici.

Valentin Săvulescu se prezintă timid: "Sînt nepotul primului camerist al Regelui Mihai. Bunicul meu a păstrat penarul Majestății Sale. Am reușit să mă strecor prin mulțime și să i-l înmînez". Era un penar de rege, cu monogramele Casei Regale?... "Da' de unde! Era un penar din cel mai simplu lemn, cum a fost și al meu". Regele și nepotul cameristului său au avut un penar simplu, dintr-un lemn oarecare.

Avocatul Tică Chiriac, medicul Traian Dumitrescu Negru, născuți și crescuți în orașul Curtea de Argeș, sînt nostalgici. Aveau cîțiva ani și alergau cu steguleț la Biserica Domnească, ori de cîte ori sosea familia regală. Avocatul și medicul, atunci în pantaloni scurți, buchiseau literele afișelor odioase care anunțau abdicarea Regelui. 27 aprilie 1992 este o zi sfîntă pentru Curtea de Argeș. Mihai I nu și-a călcat jurămîntul de credință și iubire pentru țara sa. Îl reînnoiește.

În satul Mănicești, la numai cîțiva kilometri de Curtea de Argeș, la 29 °C, ospitalitatea românească se confirmă. O echipă de filmare, din Elveția, a fost invitată să ciocnească un creștinesc ou de Paști și să guste din vinul gospodarului." Vă mulțumim, domnilor, că ați venit de departe să arătați lumii că locul Regelui nostru e acasă". Țăranul se exprimă fără meandrele diplomației și îi îmbrățișăm gîndirea curată.

Un mucalit din Rîmnicu-Vîlcea mă provoacă să notez, cu speranța că poate se citește și la Cotroceni: " Să fie chemați minerii, e multă iarbă de refăcut la București și la Curtea de Argeș".

Imaginile TV a puterii, din ziua de 27 aprilie, sînt în nota instituției. Aproape nimic din primirea triumfală de la Curtea de Argeș; o alergătură nesemnificativă a mulțimii către locul unde "ziariștii nu au acces", iar acolo unde au avut, în fața zecilor și sutelor de mii de români, s-a filmat atît cît s-a dorit ceva, ceva. Cît mai puțin, să nu afle Timișoara, Iașul, Clujul, Craiova ce a fost cu adevărat la reîntîlnirea Regelui cu Țara. Oricum, cuvintele Majestății Sale, pentru o despărțire care nu mai poate fi lungă, sînt știute acum de tot românul:"

Un rege nu poate fi oaspete în propria-i casă". Și nici nu i se mai poate interzice să vină la ai lui. Pe foarte curînd, Majestate.

În două zile s-a refăcut Istoria zbuciumată a neamului nostru.

Mîine, 30 aprilie 1992, la ora 12, are loc lansarea cărții "Jurnalul unui martor (13-15 iunie 1990, București)", de Liviu Ioan Stoiciu, la Librăria Editurii Humanitas (Calea Victoriei nr. 101), în prezența autorului și editorilor.